

แนวทางการพัฒนาการดำเนินงานของศูนย์อำนวยการสร้างอาวุธ
สำนักงานปลัดกระทรวงกลาโหมกับกลุ่มประเทศอาเซียน

โดย

พลตรี นภนต์ สร้างสมวงษ์
รองผู้บัญชาการ ศูนย์อำนวยการสร้างอาวุธ
ศูนย์การอุตสาหกรรมป้องกันประเทศและพลังงานทหาร
สำนักงานปลัดกระทรวงกลาโหม

นักศึกษาวิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร
หลักสูตรการป้องกันราชอาณาจักร รุ่นที่ ๕๖
ประจำปีการศึกษา พุทธศักราช ๒๕๕๖ – ๒๕๕๗

บทคัดย่อ

เรื่อง แนวทางการพัฒนาการดำเนินงานของศูนย์อำนวยการสร้างอาวุธ
สำนักงานปลัดกระทรวงกลาโหมกับกลุ่มประเทศอาเซียน

ลักษณะวิชา การทหาร

ผู้วิจัย พลตรี นภนต์ สร้างสมวงษ์ หลักสูตร วปอ. รุ่นที่ ๕๖

งานวิจัยนี้ได้จัดทำขึ้น เพื่อศึกษาสภาพความร่วมมือของศูนย์อำนวยการสร้างอาวุธฯ กับกลุ่มประเทศอาเซียนในปัจจุบัน และเสนอแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานของศูนย์อำนวยการสร้างอาวุธฯ กับกลุ่มประเทศอาเซียน ซึ่งจะมุ่งเน้นที่จะให้ข้อเสนอแนะและแนวทางในการเตรียมความพร้อมที่จะเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ในปี พ.ศ. ๒๕๕๘ ของศูนย์อำนวยการสร้างอาวุธฯ โดยใช้กรอบแนวความคิดในร่างการประชุมรัฐมนตรีกลาโหมอาเซียน และนโยบายของกระทรวงกลาโหมไทยในเรื่องอุตสาหกรรมป้องกันประเทศด้านการผลิตกระสุนปืนใหญ่และลูกระเบิดยิง เป็นแนวทางในการดำเนินการวิจัย และได้ทบทวนวรรณกรรมโดยการศึกษาจากเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องตลอดจนทำการวิเคราะห์ ข้อจำกัดต่างๆ ของนโยบายและกฎหมายภายในประเทศและกลุ่มประเทศสมาชิก เพื่อให้ได้วิธีในการพัฒนาปรับปรุงการดำเนินงานของศูนย์อำนวยการสร้างอาวุธฯ ให้มีความพร้อมที่จะเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ในปี ๒๕๕๘ ได้

ผลการวิจัยที่ได้ทำให้ทราบถึงความร่วมมือของกลุ่มประเทศอาเซียนในการพัฒนาอุตสาหกรรมป้องกันประเทศของอาเซียนโดยรัฐบาลได้แบ่งมอบความรับผิดชอบให้กระทรวงกลาโหมเป็นหน่วยงานหลักในการดำเนินการ โดยได้จัดให้มีการประชุมรัฐมนตรีกลาโหมอาเซียน (ASEAN Defence Ministers' Meeting: ADMM) ขึ้น ซึ่งถือเป็นก้าวสำคัญในการยกระดับความร่วมมือทางทหารของอาเซียนให้เทียบเท่าความร่วมมือในด้านการต่างประเทศและเศรษฐกิจ โดยมีนัยนัยที่จัดขึ้นเป็นประจำทุกปี

ศูนย์อำนวยการสร้างอาวุธ ศูนย์การอุตสาหกรรมป้องกันประเทศและพลังงานทหาร มีขีดความสามารถในงานด้านการวิจัย พัฒนา ผลิตอาวุธ ยุทโธปกรณ์ ตลอดจนผลิตกระสุนปืนใหญ่ และลูกระเบิดยิง เพื่อสนับสนุนและจำหน่ายให้แก่เหล่าทัพ ได้ดำเนินการเตรียมความพร้อมการจัดทำยุทธศาสตร์และแผนแม่บทให้สอดคล้องกับการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน, พัฒนาและทบทวนองค์ความรู้ด้านการผลิตอาวุธและกระสุน เพื่อให้มีความพร้อมในสายการผลิต, พัฒนาระบบการควบคุมคุณภาพของสายการผลิตให้เป็นไปตามมาตรฐานสากล, พัฒนาศักยภาพด้านการวิจัย

๖

และพัฒนา ตลอดจนการแลกเปลี่ยนองค์ความรู้กับประเทศสมาชิก, และพัฒนาความรู้
ด้านภาษาอังกฤษให้กับกำลังพล ให้มีทักษะในการ ฟัง พูด อ่าน และเขียน ได้เป็นอย่างดีพร้อมที่จะ
เข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในปี พ.ศ. ๒๕๕๘

คำนำ

ผลงานวิจัยนี้ได้จัดทำขึ้น เพื่อศึกษาสภาพความร่วมมือของศูนย์อำนวยการสร้างอาวุธฯ กับกลุ่มประเทศอาเซียนในปัจจุบัน และเสนอแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานของศูนย์อำนวยการสร้างอาวุธฯ กับกลุ่มประเทศอาเซียน ซึ่งจะมุ่งเน้นที่จะนำเสนอและแนวทางในการเตรียมความพร้อมที่จะเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ในปี พ.ศ. ๒๕๕๘ ของศูนย์อำนวยการสร้างอาวุธฯ โดยใช้กรอบแนวความคิดในร่างการประชุมรัฐมนตรีกลาโหมอาเซียน และนโยบายของกระทรวงกลาโหมไทยในเรื่องอุตสาหกรรมป้องกันประเทศด้านการผลิตกระสุนปืนใหญ่และลูกระเบิดยิง เป็นแนวทางในการดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าเอกสารฉบับนี้จะเป็นประโยชน์ต่อผู้ที่ต้องการทราบถึงข้อมูลเกี่ยวกับการดำเนินการด้านอุตสาหกรรมป้องกันประเทศที่ผ่านมาของกระทรวงกลาโหมที่ผ่านมา ตลอดจนได้ศึกษาแนวทางการเตรียมความพร้อมของศูนย์อำนวยการสร้างอาวุธฯ ในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนและสามารถนำมาปรับใช้กับหน่วยงานต่อไป

พล.ต.

(นกนต์ สร้างสมวงษ์)

นักศึกษาวิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร

หลักสูตร วปอ. รุ่นที่ ๕๖

ผู้วิจัย

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	ก
คำนำ	ค
กิตติกรรมประกาศ	ง
สารบัญ	จ
สารบัญตาราง	ช
สารบัญแผนภาพ	ซ
คำอธิบายคำย่อ	ณ
บทที่ ๑ บทนำ	๑
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	๑
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	๓
วิธีการดำเนินการวิจัย	๓
ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย	๔
คำจำกัดความ	๔
บทที่ ๒ แนวคิดที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานด้านอุตสาหกรรมป้องกันประเทศ	๕
ประวัติและพัฒนาการของอาเซียน	๕
ข้อมูลพื้นฐานประเทศสมาชิกอาเซียน	๕
บทบาทของกระทรวงกลาโหมต่ออาเซียน	๒๔
ขีดความสามารถด้านการวิจัยและพัฒนาและการผลิตของศูนย์อำนวยการ	
สร้างอาวุธ ศูนย์การอุตสาหกรรมป้องกันประเทศและพลังงานทหาร	๓๓
กรอบความคิดของการวิจัย	๓๓
สรุป	๓๓
บทที่ ๓ การดำเนินการด้านอุตสาหกรรมประเทศในกลุ่มประเทศอาเซียน	๓๕
การดำเนินการด้านอุตสาหกรรมป้องกันประเทศของประเทศสมาชิกอาเซียน	
และประเทศคู่เจรจาของอาเซียน	๓๕
ความร่วมมือด้านอุตสาหกรรมป้องกันประเทศในกลุ่มประเทศอาเซียน	๔๔
สรุป	๔๖

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ ๔ แนวทางการพัฒนาความร่วมมือการดำเนินงานของศูนย์อำนวยการ	
สร้างอาวุธฯ กับกลุ่มประเทศอาเซียน	๔๘
การวิเคราะห์ข้อมูล	๔๘
การพัฒนาความร่วมมือการดำเนินงานของศูนย์อำนวยการสร้างอาวุธฯ	
กับกลุ่มประเทศอาเซียน	๔๙
สรุป	๕๓
บทที่ ๕ สรุป และข้อเสนอแนะ	๕๔
สรุป	๕๔
ข้อเสนอแนะ	๕๔
บรรณานุกรม	๕๖
ภาคผนวก	๕๗
คำถาม	๕๘
ประวัติย่อผู้วิจัย	๕๙

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
๒-๑	๓
วิวัฒนาการความร่วมมือทางเศรษฐกิจของอาเซียน	

สารบัญแผนภาพ

แผนภาพที่	หน้า
๔ - ๑ การผลิตกระสุน ป. และ ลย./ค.	๕๑
๔ - ๒ ปบค. ๑๐๕ มม. อัดตากร	๕๑
๔ - ๓ ปบค. ๑๕๕ มม. อัดตากร	๕๒
๔ - ๔ เครื่องช่วยฝึกจำลองชนิดอัดอากาศใช้ยิงกับเครื่องยิงลูกระเบิด	๕๒
๔ - ๕ เครื่องช่วยฝึกชุดลับเปลี่ยนลูกเลื่อน สำหรับ ปลย.เอ็ม ๑๖	๕๒

บทที่ ๑

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในโลกปัจจุบันความสัมพันธ์ระหว่างประเทศในระดับพหุภาคีในทุกระดับใดมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง เพราะเป็นการรวมเอาทรัพยากรทุกด้านจากประเทศสมาชิกมาแบ่งปันและเติมเต็มซึ่งกันและกัน อีกทั้ง ยังเป็นการเสริมสร้างความแข็งแกร่ง เพื่อให้มีอำนาจต่อรองต่อกลุ่มประเทศนอกภูมิภาค ไม่ว่าจะเป็นเรื่องการค้า การลงทุน หรือเรื่องความมั่นคง ดังนั้น กลุ่มประเทศอาเซียน (ASEAN) ในฐานะที่เป็นพหุภาคีระดับภูมิภาคได้เล็งเห็นถึงความสำคัญในเรื่องนี้ จึงได้กำหนดเป้าหมายที่จะนำประเทศสมาชิกเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ในปี ๒๕๕๘ โดยมีวัตถุประสงค์ให้อาเซียนเป็นภูมิภาคที่มีสันติสุขและดำรงความเป็นกลาง มีวิถีการร่วมกันแก้ไขข้อพิพาทและลดความขัดแย้งโดยสันติวิธี ด้วยเหตุนี้จึงทำให้หน่วยงานทุกภาคส่วนในประเทศต้องเตรียมความพร้อมในทุกๆ ด้าน เพื่อรองรับผลต่างๆ ที่จะเกิดขึ้นในอนาคต

กระทรวงกลาโหมเป็นหน่วยงานหลักที่รับผิดชอบด้านการป้องกันประเทศ, การเพิ่มขีดความสามารถ และรักษาผลประโยชน์ของชาติ ตลอดจนสร้างความร่วมมือด้านความมั่นคงกับประเทศเพื่อนบ้าน ประเทศในกลุ่มอาเซียน และมิตรประเทศ เพื่อลดความหวาดระแวง สร้างสันติภาพ จึงได้ร่วมกับประเทศสมาชิกจัดเตรียมแผนปฏิบัติการ ๓ ปี (๒๕๕๖ – ๒๕๕๘) ในการเตรียมการด้านความมั่นคงของประชาคมอาเซียน ในปี พ.ศ.๒๕๕๘ โดยมีกรอบแนวความคิดในร่างกรอบการประชุมรัฐมนตรีกลาโหมอาเซียน (ASEAN Defence Minister's Meeting : ADMIN) และกรอบการประชุมรัฐมนตรีกลาโหมอาเซียนกับรัฐมนตรีกลาโหมประเทศคู่เจรจา (ASEAN Defence Minister's Meeting – Plus : ADMIN - Plus) จำนวน ๕ เรื่อง ได้แก่

๑. แนวความคิดเรื่องความร่วมมือระหว่างกลาโหมอาเซียนกับองค์กรภาคประชาสังคมในด้านความมั่นคงรูปแบบใหม่ (Concept Paper on ASEAN Defence Establishments and Civil Society Organisations (CSOs) Cooperation on Non – Traditional Security)
๒. แนวความคิดเรื่องการใช้ทรัพยากรและศักยภาพทางทหารอาเซียนในการให้ความช่วยเหลือทางมนุษยธรรมและการบรรเทาภัยพิบัติ (Concept Paper on the Use of

ASEAN Military Assets and Capacities in Humanitarian Assistance and Disaster Relief)

๓. แนวความคิดว่าด้วยความร่วมมือด้านอุตสาหกรรมป้องกันประเทศในกรอบอาเซียน (Concept Paper on ASEAN Defence Industry Collaboration)
๔. แนวความคิดว่าด้วยการจัดตั้งเครือข่ายศูนย์ปฏิบัติการรักษาสันติภาพในกรอบอาเซียน (Concept Paper on the Establishment of ASEAN Peacekeeping Centers Network)
๕. แนวความคิดว่าด้วยการจัดตั้งคณะทำงานผู้เชี่ยวชาญด้านความมั่นคงทางทะเล (ADMM – Plus: Maritime Security Working Group Concept Paper)
๖. แนวความคิดว่าด้วยการจัดตั้งคณะทำงานผู้เชี่ยวชาญด้านการให้ความช่วยเหลือด้านมนุษยธรรมและการบรรเทาภัยพิบัติ (ADMM – Plus : Concept Paper for the Establishment an Experts’ Working Group on Humanitarian Assistance and Disaster Relief (HADR))
๗. แนวความคิดว่าด้วยการจัดตั้งคณะทำงานผู้เชี่ยวชาญด้านการปฏิบัติการรักษาสันติภาพ (ADMM – Plus: Work Plan of the Experts’ Working Group on Peacekeeping Operations)
๘. แนวความคิดว่าด้วยการจัดตั้งคณะทำงานผู้เชี่ยวชาญด้านการแพทย์ทางทหาร (Experts’ Working Group on Military Medicine work plan)
๙. แนวความคิดว่าด้วยการจัดตั้งคณะทำงานผู้เชี่ยวชาญด้านการต่อต้านการก่อการร้าย (ADMM – Plus: Concept Paper for the Counter Terrorism Experts’ Working)

ซึ่งแนวความคิดว่าด้วยความร่วมมือด้านอุตสาหกรรมป้องกันประเทศในกรอบอาเซียน (Concept Paper on ASEAN Defence Industry Collaboration) นั้น ถือเป็นเรื่องที่สำคัญที่นำเข้ามาอภิปรายในที่ประชุม

ศูนย์อำนวยการสร้างอาวุธ ศูนย์การอุตสาหกรรมป้องกันประเทศและพลังงานทหาร เป็นหน่วยงานที่รับผิดชอบในงานด้านการวิจัย พัฒนา ผลิตอาวุธ ยุทโธปกรณ์ และส่วนประกอบ ยุทโธปกรณ์ ตลอดจนผลิตกระสุนปืนใหญ่และลูกระเบิดยิง เพื่อสนับสนุนและจำหน่ายให้แก่เหล่าทัพ ส่วนราชการ องค์กร หรือภาคเอกชน ทั้งภายในและต่างประเทศ รวมทั้งตอบสนองนโยบายในการพึ่งพาตนเองในด้านความมั่นคงของชาติ ด้วยเหตุนี้ ศูนย์อำนวยการสร้างอาวุธฯ จึงเป็นหน่วยงานที่สำคัญ

ที่จะตอบสนองแนวความคิดความร่วมมือด้านอุตสาหกรรมป้องกันประเทศในกรอบอาเซียนของกระทรวงกลาโหม ดังนั้น เหตุผลในการทำวิจัยในครั้งนี้ จึงเป็นการเตรียมความพร้อมด้านการผลิตกระสุนปืนใหญ่และลูกระเบิดยิง เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในปี พ.ศ. ๒๕๕๘ ตามแนวความคิดในร่างการประชุมรัฐมนตรีกลาโหมอาเซียน และนโยบายของกระทรวงกลาโหมไทย

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

๑. เพื่อศึกษาสภาพความร่วมมือของศูนย์อำนวยการสร้างอาวุธฯ กับกลุ่มประเทศอาเซียนในปัจจุบัน

๒. เพื่อเสนอแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานของศูนย์อำนวยการสร้างอาวุธฯ กับกลุ่มประเทศอาเซียน

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยนี้จะมุ่งเน้นเพื่อให้ได้ข้อเสนอแนะและแนวทางในการเตรียมความพร้อมที่จะเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ในปี พ.ศ. ๒๕๕๘ ของศูนย์อำนวยการสร้างอาวุธฯ โดยใช้กรอบแนวความคิดในร่างการประชุมรัฐมนตรีกลาโหมอาเซียน และนโยบายของกระทรวงกลาโหมไทยในเรื่องอุตสาหกรรมป้องกันประเทศด้านการผลิตกระสุนปืนใหญ่และลูกระเบิดยิง เป็นแนวทางในการดำเนินการวิจัย

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยการศึกษาจากเอกสาร วรรณกรรม และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องและทำการวิเคราะห์ข้อจำกัดต่างๆ ของนโยบายและกฎหมายภายในประเทศและกลุ่มประเทศสมาชิก เพื่อให้ได้วิธีในการพัฒนาปรับปรุงการดำเนินงานของศูนย์อำนวยการสร้างอาวุธฯ ให้มีความพร้อมที่จะเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ในปี ๒๕๕๘ โดยให้ตอบสนองกรอบแนวความคิดด้านความร่วมมือด้านอุตสาหกรรมป้องกันประเทศของกระทรวงกลาโหมของชาติสมาชิกอาเซียน ตลอดจนวิเคราะห์ความเป็นไปได้ในการนำผลิตภัณฑ์มาจำหน่ายให้กับชาติสมาชิกอาเซียน

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

๑. ได้ทราบการพัฒนา ปรับปรุงการดำเนินงานของศูนย์อำนวยการสร้างอาวุธฯ ให้มีความพร้อมที่จะเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ในปี ๒๕๕๘

๒. ได้แนวความคิดความร่วมมือด้านอุตสาหกรรมป้องกันประเทศในกรอบอาเซียนของกระทรวงกลาโหม

คำจำกัดความ

ศูนย์อำนวยการสร้างอาวุธฯ	หมายถึง	ศูนย์อำนวยการสร้างอาวุธ ศูนย์การอุตสาหกรรมป้องกันประเทศ และพลังงานทหาร สำนักงานปลัดกระทรวงกลาโหม (ศอว.ศอพท.)
อาเซียน	หมายถึง	สมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้
พหุภาคี	หมายถึง	กลุ่มประเทศกับประเทศใดประเทศหนึ่ง ทำข้อตกลงต่อกัน
มนุษยธรรม	หมายถึง	คุณธรรมที่เป็นมนุษย์ ซึ่งมีมากที่เป็นเบื้องต้น ได้แก่ การเอ็นดูเมตตา ปราบปราม หวังดีต่อกันและกัน
ยุทธโศปกรณ์	หมายถึง	วัสดุอุปกรณ์ทั้งปวงและยุทธภัณฑ์ทุกชนิดซึ่งใช้ในราชการทหาร รวมทั้งเครื่องมือยานยนต์ ชิ้นส่วนอะไหล่ สาธารณูปโภค อันจำเป็น
		เพื่อปฏิบัติการรบหรือเพื่อดำรงและสนับสนุนกิจกรรมทางทหาร โดยไม่คำนึงถึงว่าจะมีความมุ่งหมายทางธุรการหรือทางการรบ

บทที่ ๒

แนวคิด ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงาน ด้านอุตสาหกรรมป้องกันประเทศ

ประวัติและพัฒนาการของอาเซียน

อาเซียน หรือ สมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (Association of Southeast Asian Nations – ASEAN) ก่อตั้งขึ้นเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๑๐ ในยุคแห่งการเผชิญหน้าทางการเมืองในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้บนความแตกต่างทางเชื้อชาติ ศาสนา วัฒนธรรม และประวัติศาสตร์ และมีนโยบายแข่งขันในการผลิต การส่งออก การตลาด การหาแหล่งทุนและเทคโนโลยี ทำให้การเจริญเติบโตขององค์กรเป็นไปอย่างช้าๆ ภูมิภาคอาเซียนหรือภูมิภาคกรุงเทพฯ ซึ่งเป็นปฏิญญาในการก่อตั้งอาเซียน ได้ระบุวัตถุประสงค์ของการรวมตัวกัน ดังนี้ เร่งรัดความเจริญก้าวหน้าทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม ในภูมิภาคโดยอาศัยความร่วมมือระหว่างกันส่งเสริมความมีเสถียรภาพในภูมิภาค โดยยึดหลักยุติธรรมและกฎเกณฑ์ของกฎบัตรสหประชาชาติส่งเสริมความร่วมมือและความช่วยเหลือซึ่งกันและกันในด้านต่างๆ ได้แก่ เศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม วิชาการ วิทยาศาสตร์ และการบริหารช่วยเหลือซึ่งกันและกันในรูปของการฝึกอบรมวิจัยในด้านการศึกษา วิชาชีพ เทคนิค และการบริหารร่วมมือกันอย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้นในด้านเกษตรกรรม อุตสาหกรรม การขยายการค้า การศึกษา ปัญหาการค้า โภคภัณฑ์ระหว่างประเทศ การปรับปรุงสิ่งอำนวยความสะดวก การขนส่งและคมนาคม และการยกระดับมาตรฐานการครองชีพของประชาชน ส่งเสริมการศึกษาของเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ รักษาความร่วมมือที่ใกล้ชิดและเป็นประโยชน์กับองค์การระหว่างประเทศ และภูมิภาคที่มีวัตถุประสงค์คล้ายคลึงกัน และหาแนวทางร่วมมืออย่างใกล้ชิดระหว่างกัน

ในช่วง ๑๐ ปีแรกหลังจากการก่อตั้ง อาเซียนให้ความสำคัญต่อการจัดทำกรอบงานอย่างกว้างๆ และยืดหยุ่นได้ เพื่อให้สอดคล้องกับ ความคิด เห็นอันหลากหลายของสมาชิก และเพื่อให้เป็นรากฐานอันมั่นคงสำหรับจุดมุ่งหมายร่วมกันต่อไป ดังนั้น แม้ว่าจะไม่ค่อยมีผลสำเร็จเป็นรูปธรรมมากนัก แต่ก็เป็นประโยชน์ต่อการสานสัมพันธ์ในการทำงานร่วมกันระหว่างรัฐบาลอาเซียน ทำให้เกิดค่านิยมที่ดี และวาง รากฐาน ความ สำเร็จในอนาคต ทิศทางในการดำเนินงาน

ของอาเซียน เริ่มชัดเจนขึ้นในปี ๒๕๒๐ เมื่อผู้นำอาเซียนประชุมสุดยอดครั้งแรก ณ เกาะบาหลี ประเทศอินโดนีเซีย และได้ลงนามในปฏิญญาสมานฉันท์อาเซียน (Declaration of ASEAN Concord) และสนธิสัญญาไมตรีและความร่วมมือในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (Treaty of Amity and Cooperation in Southeast Asia: TAC) ซึ่งขยายความร่วมมือทางเศรษฐกิจของอาเซียนไปอย่างกว้างขวางครอบคลุมถึงความร่วมมือด้าน โภคภัณฑ์พื้นฐาน โดยเฉพาะอาหารและพลังงาน การจัดตั้งอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ การขยายการค้าระหว่างประเทศสมาชิก การจัดตั้งระบบสิทธิพิเศษทางการค้าระยะยาว การปรับปรุงการเข้าสู่ตลาดนอกอาเซียน และการ แก้ไขปัญหาโภคภัณฑ์ระหว่างประเทศและประเด็นเศรษฐกิจโลกอื่นๆ

ในปี พ.ศ.๒๕๒๐ รัฐมนตรีต่างประเทศอาเซียนได้ลงนามในความตกลงว่าด้วยสิทธิพิเศษทางการค้าอาเซียน หรือ ASEAN PTA (Preferential Trading Arrangements: PTA) ซึ่งเป็นการให้สิทธิพิเศษโดยสมัครใจ และแลกเปลี่ยนสินค้ากับสินค้า สิทธิพิเศษส่วนใหญ่เป็น การลดภาษีศุลกากรขาเข้า และการผูกพันอัตราอากรขาเข้า ณ อัตราที่เรียกเก็บอยู่ หลังจากนั้นก็มีโครงการความร่วมมือต่างๆ ตามมา โดยเฉพาะด้านอุตสาหกรรมมีถึง ๔ โครงการ ได้แก่ โครงการอุตสาหกรรมอาเซียน (ASEAN Industrial Project: AIP) ปี พ.ศ.๒๕๒๓ โครงการ แบ่งผลิตทางอุตสาหกรรมอาเซียน (ASEAN Industrial Complementation: AIC) ปี พ.ศ.๒๕๒๔ โครงการร่วมลงทุนด้านอุตสาหกรรมของอาเซียน (ASEAN Industrial Joint Ventures: AIJV) ปี พ.ศ.๒๕๒๖ โครงการแบ่งผลิตชิ้นส่วนยานยนต์ (Brand to Brand Complementation: BBC) ปี พ.ศ.๒๕๓๒

จนกระทั่งปี พ.ศ.๒๕๓๓ องค์กรประกอบสำคัญของเขตการค้าเสรีอาเซียนหรืออาฟตา [Agreement on the Common Effective Preferential Tariff (CEPT) Scheme for the ASEAN Free Trade Area (AFTA)] โดยประเทศสมาชิกอาเซียน ซึ่งได้ร่วมก่อตั้งอาฟตาขึ้นในขณะนั้น มีเพียง ๖ ประเทศ ได้แก่ บรูไน คารุสซาลาม อินโดนีเซีย มาเลเซีย ฟิลิปปินส์ สิงคโปร์ และไทย การจัดตั้งอาฟตาไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควรซึ่งอาจเกิดจากปัจจัย ดังนี้

๑. สมาชิกอาเซียนไม่มีความสัมพันธ์ใกล้ชิด ทั้งด้านการเมืองและเศรษฐกิจ แม้จะอยู่ในภูมิภาคเดียวกัน

๒. การรวมตัวเกิดจากการคุกคามความมั่นคงจากภายนอก มิใช่จากสำนักแห่งความเป็นภูมิภาคเดียวกันแต่ละประเทศอยู่ระหว่างการพัฒนาอุตสาหกรรมภายในประเทศ จึงมองกันเป็นคู่แข่งการส่งออก และเห็นว่าภายนอกภูมิภาค คือ แหล่งเงินทุนและเทคโนโลยี

๓. โครงสร้างองค์กรอ่อนแอสำนักเลขาธิการอาเซียนมีงบประมาณจำกัด ไม่มีอำนาจ และเป็นอิสระเพียงพอที่จะกำหนดความร่วมมือทางเศรษฐกิจ

ต่อมาภายหลังอาเซียนได้ขยายจำนวนสมาชิกเป็น ๑๐ ประเทศ โดยเวียดนามเข้าเป็นสมาชิกอาเซียนลำดับที่ ๗ ในปี พ.ศ.๒๕๓๘ ลาวและพม่า เป็นสมาชิกลำดับที่ ๘ และ ๙ ในปี พ.ศ.๒๕๔๐ และกัมพูชาเป็นสมาชิกลำดับที่ ๑๐ ในปี พ.ศ.๒๕๔๒ อาเซียนจึงเป็นกลุ่มเศรษฐกิจที่มีขนาดใหญ่กลุ่มหนึ่งของโลก มีประชากรรวมกันกว่า ๕๐๐ ล้านคน อาเซียนมีการเจริญเติบโตอย่างค่อยเป็นค่อยไป ให้ความสำคัญต่อการจัดทำกรอบงานอย่างกว้างๆ และยืดหยุ่นได้ เพื่อให้สอดคล้องกับความคิดเห็นอันหลากหลายของสมาชิก และเพื่อให้เป็นรากฐานอันมั่นคงสำหรับจุดมุ่งหมายร่วมกันต่อไป รวมทั้งทำให้เกิดค่านิยมที่ดีและวางรากฐานความสำเร็จในอนาคต อาเซียนจึงมุ่งมั่นที่จะขยายความร่วมมือทางเศรษฐกิจระหว่างกันมาโดยตลอด โดยมีวิวัฒนาการที่สำคัญ ดังนี้

อาเซียนตระหนักดีว่า ความเจริญรุ่งเรืองทางเศรษฐกิจเป็นปัจจัยสำคัญในการรักษาสันติภาพ เสถียรภาพ และความมั่นคงของภูมิภาค ดังนั้น นอกจากความร่วมมือทางการเมือง สังคม การศึกษาและวัฒนธรรมแล้ว อาเซียนจึงมุ่งมั่นที่จะขยายความร่วมมือทางเศรษฐกิจระหว่างกันมาโดยตลอด โดยมีวิวัฒนาการที่สำคัญ ตามตารางที่ ๒ - ๑ ดังนี้

ตารางที่ ๒ - ๑ วิวัฒนาการความร่วมมือทางเศรษฐกิจของอาเซียน

ปี พ.ศ.(คศ.)	วิวัฒนาการและการดำเนินการ
๒๕๓๕ (๑๙๙๒)	การพัฒนาเขตการค้าเสรีอาเซียน หรืออาฟต้า (ASEAN Free Trade Area: AFTA) เพื่อส่งเสริมการขยายตัวทางการค้าโดยการเร่งลดภาษีสินค้าและยกเลิกมาตรการที่ไม่ใช่ภาษีภายในอาเซียน
๒๕๓๘ (๑๙๙๕)	ริเริ่มความร่วมมือด้านการค้าบริการของอาเซียน โดยจัดทำความตกลงว่าด้วยการค้าบริการของอาเซียน (ASEAN Framework Agreement on Service: AFAS) เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการเป็นผู้ให้บริการในภูมิภาค
๒๕๓๘ (๑๙๙๕)	การจัดตั้งเขตการลงทุนอาเซียน (ASEAN Investment Area: AIA) เพื่อให้อาเซียนเป็นแหล่งดึงดูดการลงทุนทั้งจากภายในและภายนอกอาเซียน
๒๕๔๐ (๑๙๙๗)	กำหนดวิสัยทัศน์อาเซียน ๒๐๒๐ (ASEAN Vision 2020) เป้าหมายในด้านเศรษฐกิจของอาเซียน คือ สร้างอาเซียนให้เป็นกลุ่มเศรษฐกิจที่มั่นคง มั่งคั่ง และมีความสามารถในการแข่งขันสูง มีการเคลื่อนย้ายสินค้า บริการและการลงทุน รวมทั้งเงินทุนอย่างเสรี
๒๕๔๑ (๑๙๙๘)	จัดทำแผนปฏิบัติการฮานอย (Hanoi Plan of Action: HPA) เพื่อเป็นแผนปฏิบัติการให้บรรลุวิสัยทัศน์อาเซียน ระยะเวลา ๖ ปี (๒๕๔๓ - ๒๕๔๙)

ตารางที่ ๒ - ๑ วิวัฒนาการความร่วมมือทางเศรษฐกิจของอาเซียน(ต่อ)

ปี พ.ศ.(ค.ศ.)	วิวัฒนาการและการดำเนินการ
๒๕๔๓(๒๐๐๐)	ประกาศความคิดริเริ่มเพื่อการรวมกลุ่มของอาเซียน (Initiative for ASEAN Integration: IAI) เพื่อให้ความช่วยเหลือแก่สมาชิกใหม่ของอาเซียน ในการปรับตัวรวมกลุ่มเศรษฐกิจของอาเซียนได้ตามกำหนดเวลาอย่างมีประสิทธิภาพ
๒๕๔๔ (๒๐๐๑)	จัดทำแผนงานการรวมกลุ่มของอาเซียน (Roadmap for Integration of ASEAN: RIA) ประกอบด้วยแนวทางขั้นตอน และกรอบเวลาในการดำเนินการให้เป็นไปตามวิสัยทัศน์อาเซียน รวมทั้งให้ศึกษาเรื่องความสามารถในการแข่งขันของอาเซียน(ASEAN Competitiveness Study) เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการแข่งขันและเร่งรัดการรวมกลุ่มของอาเซียน
๒๕๔๕ (๒๐๐๒)	ในการประชุมสุดยอดผู้นำอาเซียน (ASEAN Summit) ครั้งที่ ๘ ณ กรุงพนมเปญ ประเทศกัมพูชา ผู้นำอาเซียนได้เห็นชอบให้อาเซียน กำหนดทิศทางดำเนินการดำเนินงานให้แน่ชัดเพื่อนำไปสู่การเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน(ASEAN Economic Community: AEC)
๒๕๔๖ (๒๐๐๓)	ผู้นำอาเซียนประกาศแถลงการณ์ Bali Concord II เห็นชอบที่จะจัดตั้งประชาคมอาเซียน (ASEAN Community)ซึ่งประกอบด้วย ๓ เสาหลัก ได้แก่ความมั่นคง เศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม ภายในปี ค.ศ. ๒๐๐๐
๒๕๔๗ (๒๐๐๔)	ผู้นำอาเซียนได้ลงนามในกรอบความตกลงว่าด้วยการรวมกลุ่มสาขาสำคัญของอาเซียน และรัฐมนตรีเศรษฐกิจอาเซียนได้ลงนามในพิธีสารรายฉบับรวม ๑๑ ฉบับ ซึ่งมี Roadmap เพื่อการรวมกลุ่มสาขาสำคัญเป็นภาคผนวก โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อนำร่องการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจใน ๑๑ สาขาสำคัญ ก่อน ได้แก่ เกษตร ประมง ผลิตภัณฑ์ไม้ ผลิตภัณฑ์ยาง สิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม ยานยนต์ อิเล็กทรอนิกส์ สุขภาพ เทคโนโลยีสารสนเทศ การท่องเที่ยว การบิน และต่อมาได้เพิ่มสาขาที่ ๑๒ คือสาขาโลจิสติกส์
๒๕๔๘ (๒๐๐๕)	เจ้าหน้าที่อาวุโสด้านเศรษฐกิจอาเซียนพิจารณาทบทวน ปรับปรุงแผนงานการรวมกลุ่มสาขาสำคัญของอาเซียนในระยะที่ ๒ เพื่อปรับปรุงมาตรการต่างๆ ให้มีประสิทธิภาพและรวมข้อเสนอของภาคเอกชน

ตารางที่ ๒ - ๑ วิวัฒนาการความร่วมมือทางเศรษฐกิจของอาเซียน(ต่อ)

ปี พ.ศ.(ค.ศ.)	วิวัฒนาการและการดำเนินการ
๒๕๔๕ (๒๐๐๒)	รัฐมนตรีเศรษฐกิจอาเซียนลงนามในกรอบความตกลงว่าด้วยการรวมกลุ่มสาขาสำคัญของอาเซียนและพิธีสารว่าด้วยการรวมกลุ่มสาขาสำคัญ (ฉบับแก้ไข)
๒๕๕๐ (๒๐๐๗)	ผู้นำอาเซียนได้ลงนามในปฏิญญาเซบูว่าด้วยการเร่งรัดการจัดตั้งประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนภายในปี ค.ศ. ๒๐๑๕ และเพื่อเร่งรัดเป้าหมายการจัดตั้งประชาคมอาเซียนให้เร็วขึ้นอีก ๕ ปี จากเดิมที่กำหนดไว้ในปี ๒๐๒๐ ผู้นำอาเซียนได้ลงนามในปฏิญญาเซบูว่าด้วยแผนแม่บทสำหรับกฎบัตรอาเซียน เพื่อสร้างนิติฐานะให้อาเซียนและปรับปรุงกลไก/กระบวนการดำเนินงานภายในอาเซียน เพื่อรองรับการเป็นประชาคมอาเซียน
๒๕๕๒(๒๐๐๙)	ผู้นำอาเซียนได้ลงนามรับรองปฏิญญาชะอำ หัวหิน ว่าด้วยแผนงานจัดตั้งประชาคมอาเซียน (ค.ศ. ๒๐๐๙-๒๐๑๕) เพื่อจัดตั้งประชาคมอาเซียนภายในปี ๒๕๕๘

ที่มา

http://www.dtn.go.th/index.php?option=com_content&view=article&id=7064:asean&catid=304:asean

ข้อมูลพื้นฐาน ประเทศสมาชิกอาเซียน

๑. ประเทศไทย

ราชอาณาจักรไทย (Thailand)

๑.๑ ปกครองในระบอบประชาธิปไตยภายใต้รัฐธรรมนูญ โดยมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข

๑.๒ ประกอบด้วยประชาชนเชื้อสายไทยกว่า ๘๐% ชาวจีน ๑๐% ชาวมลายูอีก ๑% นอกจากนั้นยังมีชาวเขาเผ่าต่างๆ

๑.๓ ความเป็นมิตรและการรับรองแขกผู้มาเยือน จนได้รับสมญานามว่าเป็น “สยามเมืองยิ้ม”

๑.๔ เป็นประเทศเดียวในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ที่ไม่เคยตกเป็นเมืองขึ้นของมหาอำนาจจากยุโรป

ข้อมูลทั่วไป

ชื่อเต็ม ราชอาณาจักรไทย (THAILAND)

ธงชาติ

พื้นที่	๕๑๔,๐๐๐ ตารางกิโลเมตร
เมืองหลวง	กรุงเทพมหานคร
ประชากร	ประมาณ ๖๕ ล้านคน
ภาษาราชการ	ภาษาไทย
ศาสนา	พุทธ (๘๕%) อิสลาม คริสต์ ฯลฯ (๕%)
วันชาติ	๕ ธันวาคม

ข้อมูลเศรษฐกิจ

GDP	๕๕๘.๕ พันล้าน ดอลลาร์สหรัฐ
GDP Per Capita	๘,๐๐๐ ดอลลาร์สหรัฐ
Real GDP Growth	ร้อยละ ๔.๖
ทรัพยากรสำคัญ	ดีบุก ก๊าซธรรมชาติ
อุตสาหกรรมหลัก	อุตสาหกรรมแปรรูปทางการเกษตร สิ่งทอ อิเล็กทรอนิกส์ รถยนต์
สกุลเงิน	บาท
อัตราเงินเฟ้อ	ร้อยละ ๕.๕
สินค้านำเข้าที่สำคัญ	เครื่องคอมพิวเตอร์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ น้ำมันดิบ เคมีภัณฑ์ ก๊าซธรรมชาติ แผงวงจรไฟฟ้า เครื่องจักรไฟฟ้า และส่วนประกอบ สินแร่โลหะ น้ำมันสำเร็จรูป เครื่องจักรกลและส่วนประกอบ ยานพาหนะและอุปกรณ์

สินค้าส่งออกที่สำคัญ น้ำมันสำเร็จรูป แผงวงจรไฟฟ้า เคมีภัณฑ์ ยางพารา
ผลิตภัณฑ์เม็ดพลาสติก เครื่องจักรกลและส่วนประกอบ
ตลาดนำเข้าที่สำคัญ อาเซียน ญี่ปุ่น สหรัฐอเมริกา ยุโรป
ตลาดส่งออกที่สำคัญ อาเซียน ญี่ปุ่น สหรัฐอเมริกา ยุโรป

๒. ประเทศอินโดนีเซีย

สาธารณรัฐอินโดนีเซีย (INDONESIA)

๒.๑ เป็นประเทศที่ใหญ่ที่สุดในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้และมีประชากรมุสลิมมากที่สุดในโลก

๒.๒ ทรัพยากรธรรมชาติมาก (น้ำมัน ถ่านหิน ทองคำ สัตว์น้ำ)

๒.๓ เป็นแหล่งประมงที่ใหญ่ที่สุดของไทย

๒.๔ มีบทบาทสูงในกลุ่ม NAM และ OIC

ข้อมูลทั่วไป

ชื่อเต็ม สาธารณรัฐอินโดนีเซีย (INDONESIA)

ธงชาติ

พื้นที่	๕,๑๙๓,๒๕๐ ตารางกิโลเมตร
เมืองหลวง	กรุงจาการ์ตา (Jakarta)
ประชากร	๒๔๕.๕ ล้านคน
ภาษาราชการ	อินโดนีเซีย (Bahasa Indonesia)
ศาสนา	อิสลาม (๘๘%) คริสต์ (๘%) ฮินดู (๒%) พุทธ (๑%) ศาสนาอื่น ๆ (๑%)
พื้นที่	๕,๑๙๓,๒๕๐ ตารางกิโลเมตร
เมืองหลวง	กรุงจาการ์ตา (Jakarta)

ประชากร	๒๔๕.๕ ล้านคน
ภาษาราชการ	อินโดนีเซีย (Bahasa Indonesia)
ศาสนา	อิสลาม (๘๘%) คริสต์ (๘%) ฮินดู (๒%) พุทธ (๑%) ศาสนาอื่น ๆ (๑%)

ข้อมูลเศรษฐกิจ

GDP	๔๓๒.๘ พันล้านดอลลาร์สหรัฐ
GDP Per Capita	๑,๘๔๖ ดอลลาร์สหรัฐ
Real GDP Growth	ร้อยละ ๖.๓
ทรัพยากรสำคัญ	น้ำมัน ถ่านหิน สัตว์น้ำ
อุตสาหกรรมหลัก	น้ำมันและก๊าซธรรมชาติ สิ่งทอ เสื้อผ้า รองเท้า เหมืองแร่
สกุลเงิน	รูเปียห์
อัตราเงินเฟ้อ	ร้อยละ ๑๑.๘๕
สินค้านำเข้าที่สำคัญ	น้ำมัน เหล็ก ท่อเหล็กและผลิตภัณฑ์เหล็ก สิ่งทอ เคมีภัณฑ์
สินค้าส่งออกที่สำคัญ	ก๊าซธรรมชาติ แร่ธาตุ ถ่านหิน ผลิตภัณฑ์จากไม้ สิ่งทอ
ตลาดนำเข้าที่สำคัญ	สิงคโปร์ ญี่ปุ่น จีน สหรัฐฯ
ตลาดส่งออกที่สำคัญ	EU ญี่ปุ่น สหรัฐฯ จีน สิงคโปร์

๓. ประเทศฟิลิปปินส์

สาธารณรัฐฟิลิปปินส์ (REPUBLIC OF THE PHILIPPINES)

๓.๑ ผลักดันความร่วมมือในด้านการค้า พลังงาน ความมั่นคง

๓.๒ ประสบบัญหาเสถียรภาพทางการเมืองและเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่อง

๓.๓ เป็นพันธมิตรที่ใกล้ชิดของไทยมาเป็นเวลานานและมีมุมมองยุทธศาสตร์

ร่วมกันในหลายด้าน

๓.๔ ประสบบัญหาจากขบวนการมุสลิมแบ่งแยกดินแดนภาคใต้

ข้อมูลทั่วไป

ชื่อเต็ม สาธารณรัฐฟิลิปปินส์ (REPUBLIC OF THE PHILIPPINES)
ธงชาติ

พื้นที่	๒๕๘,๑๗๐ ตร. กม.
เมืองหลวง	กรุงมะนิลา
ประชากร	๕๑ ล้านคน
ภาษาราชการ	Filipino และอังกฤษ
ศาสนา	โรมันคาทอลิก (๘๓%) โปรเตสแตนต์ (๕%)
วันชาติ	๑๒ มิถุนายน
วันสถาปนา คสพ. ทหารทูตกับไทย	๑๔ มิถุนายน พ.ศ.๒๔๕๒

ข้อมูลเศรษฐกิจ

GDP	๑๔๒.๓ พันล้าน ดอลลาร์สหรัฐ
GDP Per Capita	๑,๕๖๓.๗๓ ดอลลาร์สหรัฐ
Real GDP Growth	ร้อยละ ๔.๔๔.๕
ทรัพยากรสำคัญ	สินแร่โลหะ ก๊าซธรรมชาติ ทองแดงและทองคำ
อุตสาหกรรมหลัก	เสื้อผ้า ยา เคมีภัณฑ์ ผลิตภัณฑ์ไม้ และอาหารแปรรูป
สกุลเงิน	เปโซ
อัตราเงินเฟ้อ	ร้อยละ ๕.๑๑
สินค้านำเข้าที่สำคัญ	ชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ น้ำมันเชื้อเพลิง เครื่องจักรกล เหล็ก ยานพาหนะ และพลาสติก
สินค้าส่งออกที่สำคัญ	ชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ เครื่องจักรกลเสื้อผ้าสำเร็จรูป และยานพาหนะ
ตลาดนำเข้าที่สำคัญ	สหรัฐ ญี่ปุ่น จีน เนเธอร์แลนด์ ฮองกง สิงคโปร์
ตลาดส่งออกที่สำคัญ	สหรัฐ ญี่ปุ่น สิงคโปร์ ไต้หวัน จีน เกาหลีใต้

๔. ประเทศมาเลเซีย

มาเลเซีย (MALAYSIA)

๔.๑ มุ่งเป็นประเทศที่พัฒนาแล้วภายใน ค.ศ. ๒๐๒๐ (Vision 2020) และมีแผนพัฒนาต่อเนื่อง (Mission 2057) เป็นแนวทางพัฒนาประเทศจนถึง ค.ศ. ๒๐๕๗

๔.๒ มีบทบาทสำคัญในองค์การการประชุมอิสลาม (OIC)

๔.๓ ต้องการเป็นศูนย์กลางเศรษฐกิจการค้าของ OIC ภายในปี ค.ศ. ๒๐๐๕ โดยใช้ศักยภาพด้านการบริหารธนาคารอิสลาม และอุตสาหกรรมอาหารฮาลาล

๔.๔ ในปี ค.ศ. ๒๐๐๗ นักท่องเที่ยวมาเลเซียมาไทยมากเป็นอันดับหนึ่ง และเป็นคู่ค้าสำคัญของไทยในอาเซียน

ข้อมูลทั่วไป

ชื่อเต็ม มาเลเซีย (MALAYSIA)

ธงชาติ

พื้นที่	๓๒๘,๗๕๘ ตารางกิโลเมตร
เมืองหลวง	กรุงกัวลาลัมเปอร์
ประชากร	๒๗.๗๑ ล้านคน
ภาษาราชการ	มาเลย์
ศาสนา	อิสลาม (๖๐%) พุทธ (๑๕%) คริสต์ (๑๒%)
วันชาติ	๓๑ สิงหาคม
วันสถาปนาความสัมพันธ์ทางการทูตกับไทย	๓๑ สิงหาคม ค.ศ. ๑๙๕๗

ข้อมูลเศรษฐกิจ

สกุลเงิน	ริงกิต
GDP	๕๓.๕๕ พันล้าน ดอลลาร์สหรัฐ
GDP Per Capita	๑,๕๓๑.๒ ดอลลาร์สหรัฐ
Real GDP Growth	ร้อยละ ๖.๓
ทรัพยากรสำคัญ	ยางพารา น้ำมันปาล์ม น้ำมันดิบ ก๊าซธรรมชาติ ไม้สัก
อุตสาหกรรมหลัก	อิเล็กทรอนิกส์ อุตสาหกรรมแปรรูปอาหาร
อัตราเงินเฟ้อ	ร้อยละ ๖.๐
สินค้านำเข้าที่สำคัญ	ชิ้นส่วนอุปกรณ์ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ เครื่องจักร อุตสาหกรรม สินค้าแปรรูป สินค้าอาหาร
สินค้าส่งออกที่สำคัญ	อุปกรณ์ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ น้ำมันดิบ ก๊าซธรรมชาติ เหล็ก ปิโตรเลียม เฟอร์นิเจอร์ ยาง น้ำมันปาล์ม
ตลาดนำเข้าที่สำคัญ	ญี่ปุ่น จีน สิงคโปร์ สหรัฐอเมริกา ใต้หวัน ไทย
ตลาดส่งออกที่สำคัญ	สหรัฐอเมริกา สิงคโปร์ ญี่ปุ่น จีน ไทยฮ่องกง

๕. ประเทศสิงคโปร์

สาธารณรัฐสิงคโปร์ (REPUBLIC OF SINGAPORE)

๕.๑ มีความมั่นคงด้านการเมืองภายในทำให้มีความต่อเนื่องของนโยบายในด้านต่างๆ และมีนโยบายการทูตเชิงรุก เป็นผู้นำของอาเซียนประเทศหนึ่ง

๕.๒ เป็นศูนย์กลางธุรกิจด้านการค้าและบริการ โทรคมนาคม การเงินและเทคโนโลยีสารสนเทศ (ธุรกิจที่ไม่ต้องอาศัยพื้นที่หรือทรัพยากรธรรมชาติ) โดยมีการพัฒนา ระบบโครงสร้างพื้นฐานและการโทรคมนาคมที่ทันสมัย

๕.๓ เป็นพันธมิตรและหุ้นส่วนยุทธศาสตร์กับไทยในการเข้าถึงและขยายโอกาสการค้าและการลงทุน

๕.๔ มีระบบการศึกษาและการแพทย์ที่ดีในเอเชีย มีการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ที่ดีและต่อเนื่อง

๕.๕ มีรัฐบาลที่สะอาด มีการฉ้อราษฎร์บังหลวงน้อย

ข้อมูลทั่วไป

ชื่อเต็ม สาธารณรัฐสิงคโปร์ (REPUBLIC OF SINGAPORE)

ธงชาติ

พื้นที่	๖๘๘.๔ ตร. กม.
เมืองหลวง	สิงคโปร์
ประชากร	๕.๖ ล้านคน
ภาษาราชการ	อังกฤษ จีนกลาง มลายู และทมิฬ
ศาสนา	พุทธ (๔๒.๕%) อิสลาม (๑๔.๕%) คริสต์ (๑๔.๖%) ฮินดู (๔%) ไม่นับถือศาสนา (๒๕%)
วันชาติ	๙ สิงหาคม

วันสถาปนา คสพ. ทหารทุตกบไทย ๒๐ กันยายน ๒๕๐๘

ข้อมูลเศรษฐกิจ

GDP	๑๔๗,๕๔๒ ล้าน ดอลลาร์สหรัฐ
GDP Per Capita	๓๒,๐๗๔ ดอลลาร์สหรัฐ
Real GDP Growth	ร้อยละ ๗.๗
ทรัพยากรสำคัญ	ทรัพยากรมนุษย์ เทคโนโลยี
อุตสาหกรรมหลัก	การผลิต การก่อสร้าง การคมนาคมขนส่ง และ โทรคมนาคม การเงิน และการธนาคาร และการบริการอื่นๆ
สกุลเงิน	ดอลลาร์สิงคโปร์
อัตราเงินเฟ้อ	ร้อยละ ๒.๑
สินค้านำเข้าที่สำคัญ	เครื่องจักรกล ชิ้นส่วนอุปกรณ์ไฟฟ้า น้ำมันดิบ เคมีภัณฑ์ ผลิตภัณฑ์อาหาร
สินค้าส่งออกที่สำคัญ	เครื่องจักรกล เครื่องไฟฟ้า เคมีภัณฑ์ เสื้อผ้า
ตลาดนำเข้าที่สำคัญ	มาเลเซีย สหรัฐฯ ญี่ปุ่น จีน ไต้หวัน ไทย ฮองกง จีน ญี่ปุ่น ไต้หวัน และไทย
ตลาดส่งออกที่สำคัญ	มาเลเซีย สหรัฐฯ สหภาพยุโรป

๖. ประเทศ บรูไนดารุสซาราม

บรูไน ดารุสซาลาม (BRUNEI DARUSSALAM)

๖.๑ ตั้งอยู่บนเกาะบอร์เนียว

๖.๒ มีน้ำมันดิบและก๊าซธรรมชาติ

๖.๓ มีความต้องการนำเข้าสินค้าเกษตรและแรงงาน

๖.๔ มีนักท่องเที่ยวที่มีกำลังซื้อสูง และส่งเสริม Medical Tourism

๖.๕ เริ่มพิจารณาขยายการค้าการลงทุนในธุรกิจที่หลากหลาย ในภูมิภาคต่าง ๆ

เพิ่มมากขึ้น ซึ่งเป็น โอกาสสำหรับไทยในการเพิ่มการค้า การลงทุนกับบรูไน และร่วมกันเข้าไป
ลงทุนในประเทศที่สามมากขึ้น

ข้อมูลทั่วไป

ชื่อเต็ม รัฐบรูไนดารุสซาราม (BRUNEI DARUSSALAM)

ธงชาติ

พื้นที่	๕,๗๖๕ ตาราง กม.
เมืองหลวง	บันดาร์ เสรี เบกาวัน
ประชากร	๓๘๑,๓๓๑ คน
ภาษาราชการ	มาเลย์ (Malay)
ศาสนา	อิสลาม (๖๗%) พุทธ (๑๓%) คริสต์ (๑๐%) และฮินดู
วันชาติ	๒๓ กุมภาพันธ์
วันสถาปนา คสพ. ทหารทูตกับไทย	๑ มกราคม พ.ศ.๒๕๒๗

ข้อมูลเศรษฐกิจ

GDP	๑๓.๕๔ พันล้าน ดอลลาร์สหรัฐ
GDP per capita	๓๕,๔๘๖ ดอลลาร์สหรัฐ
GDP Growth ร้อยละ	๑.๖
อัตราเงินเฟ้อ ร้อยละ	๐.๓
สินค้าส่งออกที่สำคัญ	น้ำมันดิบ ก๊าซธรรมชาติ
สินค้านำเข้าที่สำคัญ	เครื่องจักรอุตสาหกรรม รถยนต์ เครื่องใช้ไฟฟ้า สินค้าเกษตร อาทิ ข้าวและผลไม้
สกุลเงิน	ดอลลาร์บรูไน
ทรัพยากรสำคัญ	น้ำมันดิบ และก๊าซธรรมชาติ
อุตสาหกรรมหลัก	น้ำมัน อาหาร (สินค้าเกษตรและประมง) และเสื้อผ้า
ตลาดส่งออกที่สำคัญ	ญี่ปุ่น อาเซียน เกาหลีใต้ ออสเตรเลีย
ตลาดนำเข้าที่สำคัญ	อาเซียน สหภาพยุโรป สหรัฐอเมริกา ญี่ปุ่น

๗. ประเทศเวียดนาม

สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม (THE SOCIALIST REPUBLIC OF VIETNAM)

๗.๑ เป็นหุ้นส่วนทางยุทธศาสตร์และมีบทบาทสำคัญด้านความมั่นคงในภูมิภาค

๗.๒ เป็นตลาดใหม่ในภูมิภาคอินโดจีน การบริโภคในประเทศขยายตัวต่อเนื่อง
ศักยภาพการผลิตสูง แรงงานในประเทศมีคุณภาพ และยังคงมีค่าจ้างแรงงานต่ำ

๗.๓ ถูกจับตามองว่าจะเป็นคู่แข่งทางเศรษฐกิจที่สำคัญของไทย อย่างไรก็ตาม
ตั้งแต่ช่วงต้นปี ๒๕๕๑ เศรษฐกิจเวียดนามขยายตัวไม่สมดุล อัตราเงินเฟ้อสูงมาก

๗.๔ ตั้งเป้าหมายเป็นประเทศอุตสาหกรรมภายในปี พ.ศ.๒๕๖๓

ข้อมูลทั่วไป

ชื่อเต็ม สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม (THE SOCIALIST REPUBLIC
OF VIETNAM)

ธงชาติ

พื้นที่	๓๓๑,๖๕๐ ตร.กม.
เมืองหลวง	กรุงฮานอย
ประชากร	๘๗ ล้านคน
ภาษาราชการ	เวียดนาม
ศาสนา	พุทธ (มหายาน)
วันชาติ	๒ กันยายน
วันสถาปนา คสพ. ทางการค้ากับไทย	๖ สิงหาคม ๒๕๑๕

ข้อมูลเศรษฐกิจ

GDP	๗๑.๕ พันล้าน ดอลลาร์สหรัฐ
GDP Per Capita	๘๓๕ ดอลลาร์สหรัฐ

Real GDP Growth	ร้อยละ ๖.๕๒
ทรัพยากรสำคัญ	น้ำมัน ก๊าซธรรมชาติ ถ่านหิน แร่บ็อกไซต์
อุตสาหกรรมหลัก	อาหาร สิ่งทอ รองเท้า เหมืองแร่ ปูนซีเมนต์
สกุลเงิน	ด่ง
อัตราเงินเฟ้อ	ร้อยละ ๒๒.๑๔
สินค้านำเข้าที่สำคัญ	วัตถุดิบ วัสดุสิ่งทอ เครื่องหนัง เครื่องจักร ผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียม
สินค้าส่งออกที่สำคัญ	น้ำมันดิบ เสื้อผ้า และสิ่งทอ อาหารทะเล ยางพารา ข้าว กาแฟ รองเท้า
ตลาดนำเข้าที่สำคัญ	สิงคโปร์ ญี่ปุ่น ไต้หวัน เกาหลีใต้ จีน
ตลาดส่งออกที่สำคัญ	ญี่ปุ่น สหรัฐฯ จีน สหภาพยุโรป

๘. ประเทศลาว

สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว (LAO PEOPLE'S DEMOCRATIC RREPUBLIC)

๘.๑ เป็นประเทศเพื่อนบ้านที่มีความใกล้ชิดกับไทยทั้งในเชิงประวัติศาสตร์ ที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ เชื้อชาติ ศาสนา ภาษา และวัฒนธรรม มีเขตแดนติดต่อกับไทยทั้งทางบกและทางน้ำถึง ๑,๘๑๐ กิโลเมตร พัฒนาการต่าง ๆ ในลาว จึงส่งผลกระทบต่อไทยและการกำหนดนโยบายของไทยต่อภูมิภาคอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้

๘.๒ สามารถเป็นแหล่งป้อนวัตถุดิบ แหล่งพลังงานสำรอง และแหล่งลงทุนของไทย เพื่อการผลิตสินค้าส่งออกไปยังประเทศที่สามที่ให้สิทธิพิเศษทางการค้าแก่ลาว

๘.๓ เป็นประเทศที่ไม่มีทางออกทางทะเล แต่สามารถเป็นจุดเชื่อมต่อ (land bridge หรือ land link) ด้านการคมนาคมขนส่งและการส่งออกสินค้าของไทยไปยังประเทศที่สาม ในอนุภูมิภาค

ข้อมูลทั่วไป

ชื่อเต็ม สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว (LAO PEOPLE'S DEMOCRATIC RREPUBLIC)

ธงชาติ

พื้นที่	๒๓๖,๘๐๐ ตารางกิโลเมตร
เมืองหลวง	นครหลวงเวียงจันทน์
ประชากร	ประมาณ ๖ ล้านคน
ภาษาราชการ	ภาษาลาว
ศาสนา	พุทธ (๗๕%) นับถือผี (๑๖.๑๗%)
วันชาติ	๒ ธันวาคม
วันสถาปนาความสัมพันธ์ทางการทูตกับไทย ๑๕ ธันวาคม ๒๕๕๓	

ข้อมูลเศรษฐกิจ

GDP	๓.๕๔ พันล้าน ดอลลาร์สหรัฐ
GDP Per Capita	๖๗๘ ดอลลาร์สหรัฐ
Real GDP Growth	ร้อยละ ๗.๖
สกุลเงิน	กีบ
อัตราเงินเฟ้อ	ร้อยละ ๔.๔
ทรัพยากรสำคัญ	ไม้ ข้าว ข้าวโพด เหล็ก ถ่านหิน ทองคำ แหล่งน้ำผลิตไฟฟ้า
อุตสาหกรรมหลัก	โครงการผลิตกระแสไฟฟ้าพลังน้ำ ไม้แปรรูป ผลิตภัณฑ์ไม้ เครื่องนุ่งห่ม
สินค้านำเข้าที่สำคัญ	รถจักรยานยนต์และส่วนประกอบเครื่องใช้ไฟฟ้า เครื่องอุปโภคบริโภค
สินค้าส่งออกที่สำคัญ	ไม้ซุง ไม้แปรรูป ผลิตภัณฑ์ไม้ สินแร่ เศษโลหะ ถ่านหิน เสื้อผ้าสำเร็จรูป

ตลาดนำเข้าที่สำคัญ ไทย จีน เวียดนาม สิงคโปร์ ญี่ปุ่น ออสเตรเลีย เยอรมนี
ตลาดส่งออกที่สำคัญ ไทย เวียดนาม ฝรั่งเศส ญี่ปุ่น เยอรมนี สหรัฐอเมริกา
สหราชอาณาจักร เนเธอร์แลนด์

๕. ประเทศพม่า

สหภาพพม่า (UNION OF MYANMMAR)

๕.๑ สหภาพพม่ามีทรัพยากรอุดมสมบูรณ์ เป็นแหล่งวัตถุดิบทรัพยากรธรรมชาติ ตลาดการค้า แรงงาน และแหล่งลงทุนที่สำคัญของไทย โดยเฉพาะด้านพลังงาน (ก๊าซและไฟฟ้าพลังน้ำ) และเป็นทางเชื่อมสู่จีนและอินเดีย

๕.๒ สหภาพพม่าเป็น “critical factor” ในยุทธศาสตร์ระดับภูมิภาคของไทย ประเทศไทยได้รับผลกระทบจากสถานการณ์ภายในพม่าหลายประการ อาทิ ยาเสพติด แรงงานผิดกฎหมาย ความมั่นคงบริเวณชายแดน ฯลฯ

ข้อมูลทั่วไป

ชื่อเต็ม สาธารณรัฐแห่งสหภาพพม่า หรือ เมียนมาร์ (UNION OF MYANMMAR หรือ MYANMAR)

ธงชาติ

การปกครอง	ระบบประธานาธิบดี
พื้นที่	๖๕๗,๗๔๐ ตร.กม.
เมืองหลวง	เนปีดอ
ประชากร	๕๕.๔ ล้านคน
ภาษาราชการ	พม่า

ข้อมูลเศรษฐกิจ

GDP	๕.๓ พันล้าน ดอลลาร์สหรัฐ
GDP Per Capita	๕๗ ดอลลาร์สหรัฐ

สกุลเงิน	จ๊าด
อัตราเงินเฟ้อ	ร้อยละ ๑๐
สินค้านำเข้าที่สำคัญ	เครื่องจักรกล ยาสั่งเคราะห์ น้ำมันสำเร็จรูป
สินค้าส่งออกที่สำคัญ	ก๊าซธรรมชาติ สิ่งทอ ไม้ซุง
ตลาดนำเข้าที่สำคัญ	จีน สิงคโปร์ ไทย
ตลาดส่งออกที่สำคัญ	ไทย อินเดีย จีน
Real GDP Growth	ร้อยละ ๑.๕
ทรัพยากรสำคัญ	ก๊าซธรรมชาติ ป่าไม้ แร่ธาตุ
อุตสาหกรรมหลัก	เกษตร สิ่งทอ และสินค้าอุปโภคบริโภค

ประเทศพม่า (อังกฤษ: Burma หรือ Myanmar) มีชื่ออย่างเป็นทางการว่า สหภาพพม่า (อังกฤษ: Union of Myanmar) เป็นประเทศในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้และคาบสมุทรอินโดจีนซึ่งมีขนาดใหญ่ที่สุด และมีพรมแดนทางแผ่นดินติดต่อกับสองประเทศ ซึ่งเป็นแหล่งอารยธรรมที่ยิ่งใหญ่ของโลก ได้แก่ จีน และอินเดีย แต่เดิมชาวตะวันตกเรียกประเทศนี้ว่า Burma จนกระทั่งเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๓๒ พม่าได้เปลี่ยนชื่อประเทศเป็น Myanmar ชื่อใหม่นี้เป็นที่ยอมรับจากองค์การสหประชาชาติ แต่บางชาติ เช่น สหรัฐอเมริกา และสหราชอาณาจักร ไม่ยอมรับการเปลี่ยนชื่อนี้เนื่องจากไม่ยอมรับรัฐบาลทหารที่เป็นผู้เปลี่ยนชื่อ ปัจจุบันหลายคนใช้คำว่า Myanmar ซึ่งมาจากชื่อประเทศในภาษาพม่าว่า Myanma Nainngandaw ไม่ว่าจะมีความเห็นเกี่ยวกับรัฐบาลทหารอย่างไรก็ตาม คำว่า เมียนมาร์ เป็นการทับศัพท์มาจากภาษาอังกฤษว่า Myanmar แต่ความจริงแล้วชาวพม่าเรียกชื่อประเทศตนเองว่า มยะหมา/เมียนมา ส่วนสื่อไทยมักสะกดว่า เมียนมาร์

รัฐบาลพม่าในปัจจุบันได้ใช้ระบบการบริหารทางด้านเศรษฐกิจแบบเปิด ซึ่งทำให้ประเทศต่างๆ หลายชาติได้ให้ความสนใจในเข้าไปลงทุนทั้งภาคธุรกิจและบริการเป็นจำนวนมาก โดยรัฐบาลพม่าได้อำนวยความสะดวกในการเข้าลงทุนภายในประเทศมากขึ้นกว่าในอดีตและเริ่มมีการเจรจายุติบทบาทการสู้รบกับกองกำลังต่างๆ ในเขตชายแดนของประเทศด้วย

๑๐. ประเทศราชอาณาจักรกัมพูชา

ราชอาณาจักรกัมพูชา (KINGDOM OF CAMBODIA)

๑๐.๑ มีความสำคัญในเชิงยุทธศาสตร์ต่อไทยในทุกๆ ด้าน เนื่องจากมี พรมแดนทางบกติดต่อกันยาว ๑๕๘ กม. และมีพื้นที่ทับซ้อนทางทะเลประมาณ ๒๖,๐๐๐ ตร.กม. จึงเป็นปัจจัยที่ก่อให้เกิดทั้ง “โอกาส” และ “ปัญหา”

๑๐.๒ เป็นแหล่งวัตถุดิบ ตลาดการค้าและแหล่งลงทุนที่สำคัญของไทย ทั้งสองประเทศจึงควรร่วมมือกันอย่างใกล้ชิดเพื่อมุ่งไปสู่การเป็นหุ้นส่วน ทาง ยุทธศาสตร์และทางเศรษฐกิจเพื่อผลประโยชน์ร่วมกันในอนาคต

๑๐.๓ เป็นจุดเชื่อมโยงทางเศรษฐกิจและการท่องเที่ยวที่สำคัญระหว่างไทย กับลาว และเวียดนามตอนใต้

ข้อมูลทั่วไป

ชื่อเต็ม

ราชอาณาจักรกัมพูชา (KINGDOM OF CAMBODIA)

ธงชาติ

พื้นที่

๑๘๑,๐๓๕ ตร.กม.

เมืองหลวง

พนมเปญ

ประชากร

๑๔.๔๕ ล้านคน

ภาษาราชการ

เขมร

ข้อมูลเศรษฐกิจ

GDP

๘.๖๓ พันล้าน ดอลลาร์สหรัฐ

GDP per capita

๑,๘๐๐ ดอลลาร์สหรัฐ

GDP Growth

ร้อยละ ๑๐.๓๓

อัตราเงินเฟ้อ

ร้อยละ ๑๘.๖

สินค้าส่งออกที่สำคัญ

เสื้อผ้า สิ่งทอ รองเท้า ปลา ไม้ ยางพารา บุนหรีและข้าว

สินค้านำเข้าที่สำคัญ

ผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียม วัสดุก่อสร้าง เครื่องจักร ยานพาหนะ และเครื่องใช้ไฟฟ้า

สกุลเงิน

เรียล (Riel) ๔,๐๐๖ เรียล (Riel)

อุตสาหกรรมหลัก

สิ่งทอ สินค้าเกษตรแปรรูป การท่องเที่ยว

ตลาดส่งออกที่สำคัญ สหรัฐฯ (๖๖.๖%) เยอรมนี (๕.๖%) สหราชอาณาจักร (๕.๕%)
แคนาดา (๔%) เวียดนาม (๒.๗%)
ตลาดนำเข้าที่สำคัญ จีน (๑๘.๑%) ฮองกง (๑๖.๘%) เวียดนาม (๑๒.๓%)
ไทย (๑๒.๒%) ใต้หวัน (๑๐.๕%)

กัมพูชา หรือชื่อทางการคือ ราชอาณาจักรกัมพูชา เป็นประเทศในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ มีพรมแดนทางทิศใต้จรดกับอ่าวไทย ทางทิศตะวันตกติดกับประเทศไทย ทางทิศเหนือติดกับประเทศไทยและลาว ทางทิศตะวันออกติดกับเวียดนาม กัมพูชาเป็นอดีตประเทศอาณานิคมของฝรั่งเศสในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้เพียงประเทศเดียวเท่านั้นที่มีการปกครองด้วยระบอบราชาธิปไตยภายใต้รัฐธรรมนูญ

บทบาทกระทรวงกลาโหมต่ออาเซียน

กระทรวงกลาโหมมีบทบาทในเสาหลักด้านประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียน (ASEAN Political Security Community: APSC)อย่างต่อเนื่องผ่านกลไกที่เป็นรูปธรรม โดยมีการจัดการประชุมรัฐมนตรีกลาโหมอาเซียน (ASEAN Defence Ministers' Meeting: ADMM) ซึ่งถือเป็นก้าวสำคัญในการยกระดับความร่วมมือทางทหารของอาเซียนให้เทียบเท่าความร่วมมือในด้านการต่างประเทศและเศรษฐกิจ ซึ่งการประชุม ADMM ได้รับการริเริ่มในที่ประชุมสุดยอดอาเซียน (ASEAN Summit Meeting) ครั้งที่ ๑๐ เมื่อวันที่ ๒๕ พฤศจิกายน พ.ศ.๒๕๔๗ ณ กรุงเวียงจันทน์ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว โดยที่ประชุมได้รับรองแนวความคิดเรื่องการจัดให้มีการประชุมรัฐมนตรีกลาโหมอาเซียน ซึ่งต่อมาเมื่อวันที่ ๘ - ๙ พฤษภาคม พ.ศ.๒๕๔๕ มาเลเซีย ในฐานะประธานอาเซียนได้เป็นเจ้าภาพจัดการประชุม ADMM ขึ้นเป็นครั้งแรก โดยมีฉันทามติที่จะจัดขึ้นเป็นประจำทุกปี โดยหน่วยงานในกระทรวงกลาโหมที่ดำเนินการจัดการประชุมในกรอบ ADMM คือ สำนักงานนโยบายและยุทธศาสตร์ สำนักนโยบายและแผนกลาโหม ซึ่งเป็นหน่วยงานในสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงกลาโหม โดยมีหน้าที่ ดำเนินการด้านนโยบายและยุทธศาสตร์ความร่วมมือด้านความมั่นคงระดับกระทรวงกับหน่วยงานภายในประเทศ รวมทั้งกับกระทรวงกลาโหมมิตรประเทศ และองค์การระหว่างประเทศ ในกิจการที่เกี่ยวข้องกับอาเซียน

กลไกการประชุม ADMM

การประชุม ADMM เป็นการประชุมระดับรัฐมนตรี ซึ่งถือเป็นขั้นสุดท้ายในการรับรองเอกสารต่าง ๆ อาทิ ปฏิญญาร่วม (joint declaration) เอกสารแนวความคิด (concept paper) หรือแผนปฏิบัติการ (work program) เพื่อให้เกิดการดำเนินการที่เป็นรูปธรรม โดยได้กำหนดให้มีการประชุมเตรียมการก่อนการประชุม ADMM ๒ เวทีเพื่อรองรับการประชุม ADMM คือ การประชุม ASEAN Defence Senior Officials' Meeting (ADSOM) เป็นการประชุมในระดับเจ้าหน้าที่อาวุโส (ปลัดกระทรวงกลาโหมหรือเทียบเท่า) มีหน้าที่หลัก คือ เตรียมการสำหรับการประชุม ADMM โดยทั่วไปจะพิจารณาความเหมาะสมของหัวข้อการหารือและพิจารณาแก้ไขร่างเอกสารต่างๆ ที่จะให้รัฐมนตรีกลาโหมของประเทศสมาชิกอาเซียนรับรองในระหว่างการประชุม ADMM ก่อนจะมีการประชุม ADSOM นั้น จะจัดให้มีการประชุม ADSOM Working Group (ADSOMWG) ซึ่งเป็นการประชุมคณะทำงาน (ระดับผู้อำนวยการสำนักนโยบายและแผนกลาโหมหรือผู้แทน) เพื่อเตรียมการด้านสารัตถะ และธุรการสำหรับการประชุม ADSOM และการประชุม ADMM ซึ่งที่ประชุม Working Group (WG) จะร่วมกันกำหนดหัวข้อการหารือเตรียมการด้านเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการประชุมรวมทั้งด้านธุรการอื่นๆ นอกจากนี้ในกรอบการประชุม ADMM ยังสามารถกำหนดให้มีการประชุมรัฐมนตรีกลาโหมอาเซียนอย่างไม่เป็นทางการ (ADMM Retreat) ขึ้น โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้รัฐมนตรีกลาโหมประเทศสมาชิกอาเซียนมีโอกาสได้หารือแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในบรรยากาศที่ผ่อนคลายเพื่อสร้างความคุ้นเคยระหว่างกัน

การประชุม ADMM ครั้งที่ ๑

ประชุม ณ กรุงกัวลาลัมเปอร์ มาเลเซีย เมื่อวันที่ ๕ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๔๕ โดยมีรัฐมนตรีกลาโหมประเทศสมาชิกอาเซียน หรือผู้แทน เข้าร่วม ๕ ประเทศ ยกเว้นสหภาพเมียนมาร์ ซึ่งที่ประชุมได้รับรองเอกสารแนวความคิด โดยมีวัตถุประสงค์ของการประชุม ADMM ได้แก่

๑. เสริมสร้างสันติภาพและความมั่นคงในภูมิภาค ผ่านกลไกการหารือและความร่วมมือด้านความมั่นคง

๒. ให้คำแนะนำและแนวทางต่อเวทีการหารือและความร่วมมือที่มีอยู่แล้วของเจ้าหน้าที่ระดับสูงภายในกลุ่มประเทศอาเซียนและระหว่างกลุ่มประเทศอาเซียนกับประเทศอื่น ๆ

๓. สนับสนุนความไว้วางใจ และความเชื่อมั่นระหว่างกัน โดยการสร้างความโปร่งใสและเปิดเผย และ

๔. เป็นแนวทางสำหรับการจัดตั้งประชาคมความมั่นคงอาเซียน ตามที่ระบุไว้ในปฏิญญาบาหลี่ว่าด้วยข้อตกลงอาเซียน ฉบับที่ ๒ (Bali Declaration of ASEAN Concord II) และเพื่อสนับสนุนแนวทางตามแผนปฏิบัติการที่ประกาศไว้ที่เวียงจันทน์

การประชุม ADMM ครั้งที่ ๒

ประชุม ณ ประเทศสิงคโปร์ เมื่อวันที่ ๑๔ พฤศจิกายน พ.ศ.๒๕๕๐ ได้รับรองเอกสารสำคัญ ๓ ฉบับ ได้แก่ เอกสารกำหนดหลักการและแนวทางในการประชุมรัฐมนตรีกลาโหมอาเซียน (Protocol to the Concept Paper for the Establishment of the ADMM), แผนปฏิบัติงาน ๓ ปี (ADMM ๓ year Work Program) และเอกสารกำหนดหลักการและแนวทางในการประชุมระหว่างรัฐมนตรีกลาโหมอาเซียนกับรัฐมนตรีกลาโหมของประเทศคู่เจรจา (ADMM Plus Concept Paper) รวมทั้งร่วมกันลงนามในร่างปฏิญญาร่วม ADMM (ADMM Joint Declaration) ซึ่งได้เน้นย้ำถึงการปฏิบัติตามแนวทางเพื่อเร่งรัดสู่การเป็นประชาคมความมั่นคงอาเซียนภายใน ปี พ.ศ.๒๕๕๘ โดยมีสาระสำคัญในการส่งเสริมความร่วมมือ และการหารือด้านความมั่นคง โดยเน้นการสร้างควมไว้เนื้อเชื่อใจ ความโปร่งใส และเปิดเผย ทั้งนี้ยังคงยึดมั่นในหลักการไม่แทรกแซงกิจการภายในซึ่งกันและกัน หลักฉันทามติ และความเคารพในหลักอธิปไตย

การประชุม ADMM ครั้งที่ ๓

การประชุมครั้งนี้ส่งผลต่อการริเริ่มงานสาขาการให้ความช่วยเหลือด้านมนุษยธรรม และการบรรเทาภัยพิบัติ ประชุม ณ ราชาอาณาจักรไทย ระหว่างเดือนกรกฎาคม พ.ศ.๒๕๕๑ ธันวาคม พ.ศ.๒๕๕๒ อันเป็นห้วงเวลาที่ประเทศไทยเป็นประธานอาเซียนกระทรวงกลาโหมได้เป็นเจ้าภาพจัดการประชุมในกรอบการประชุมรัฐมนตรีกลาโหมอาเซียน และการประชุมเจ้าหน้าที่ฝ่ายทหารด้านความมั่นคงในภูมิภาคเอเชียแปซิฟิก (ASEAN Regional Forum Defence Officials Dialogue : ARF DOD) จำนวนทั้งสิ้น ๑๑ ครั้ง โดยเป็นการประชุมในกรอบ ADMM จำนวน ๘ ครั้ง และการประชุมในกรอบ ARF ๓ ครั้ง ซึ่งการประชุมรัฐมนตรีกลาโหมอาเซียน ครั้งที่ ๓ (The Third ADMM) จัดขึ้น เมื่อวันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ พ.ศ.๒๕๕๒ ณ เมืองพัททยา มี พลเอกประวิตร วงษ์สุวรรณ รัฐมนตรีกลาโหม เป็นประธานและการประชุมรัฐมนตรีกลาโหมอาเซียน อย่างไม่เป็นทางการ (ADMM Retreat) เมื่อวันที่ ๓ พฤศจิกายน พ.ศ.๒๕๕๒ ณ กรุงเทพฯ ฯ

การประชุมรัฐมนตรีกลาโหมอาเซียนครั้งที่ ๓ ได้รับรองเอกสารสำคัญ ๓ ฉบับ ได้แก่

๑. เอกสารแนวความคิดเรื่องการใช้ทรัพยากรและศักยภาพทางทหารอาเซียน ในการให้ความช่วยเหลือทางมนุษยธรรมและการบรรเทาภัยพิบัติ (Concept Paper on the Use of ASEAN Military Assets and Capacities in Humanitarian Assistance and Disaster Relief)

๒. เอกสารแนวความคิดเรื่องหลักเกณฑ์สำหรับสมาชิกภาพการประชุมระหว่างรัฐมนตรีกลาโหมอาเซียนกับรัฐมนตรีกลาโหมของประเทศคู่เจรจา (Concept Paper on ASEAN Defence Ministers Meeting (ADMM) Plus: Principles for Membership) ซึ่งยกร่างโดยกระทรวงกลาโหมไทยร่วมกับกระทรวงกลาโหมสิงคโปร์ และ

๓. เอกสารแนวความคิดเรื่องความร่วมมือระหว่างกลาโหมอาเซียนกับองค์การภาคประชาสังคมในด้านความมั่นคงรูปแบบใหม่ (Concept Paper on ASEAN Defence Establishments and Civil Society Organisations (CSOs) Cooperation on Non Traditional Security) ซึ่งยกร่างโดยกระทรวงกลาโหมไทยรวมทั้งได้มีการลงนามร่วมกันใน “ปฏิญญาร่วมของรัฐมนตรีกลาโหมอาเซียนว่าด้วยการเสริมสร้างความแข็งแกร่งให้กับกระทรวงกลาโหมอาเซียน เพื่อเผชิญความท้าทายจากภัยคุกคามด้านความมั่นคงรูปแบบใหม่” (ADMM Joint Declaration on Strengthening ASEAN Defence Establishments to meet the Challenges of Non Traditional Security Threat

การประชุม ADMM ครั้งที่ ๔

ประชุม เมื่อวันที่ ๑๑ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ ณ สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม ได้ให้การรับรองเอกสารสำคัญเกี่ยวกับการจัดตั้งการประชุม ADMM Plus จำนวน ๒ ฉบับ กล่าวคือ

๑. เอกสารเรื่องรูปแบบและองค์ประกอบของการประชุม ADMM Plus (ADMM Plus: Configuration and Composition) ซึ่งยกร่างโดยกระทรวงกลาโหมไทยร่วมกับกระทรวงกลาโหมสิงคโปร์

๒. เอกสารเรื่องวิธีการและกระบวนการของการประชุม ADMM Plus (ADMM Plus : Modalities and Procedures) ซึ่งยกร่างโดยกระทรวงกลาโหมสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนามร่วมกับกระทรวงกลาโหมสิงคโปร์ โดยที่ประชุมฯ มีมติรับร่างเอกสารทั้ง ๒ ฉบับ และให้เห็นชอบต่อรูปแบบการประชุม ADMM + ๘ โดยมีมติให้จัดการประชุมรัฐมนตรีกลาโหมอาเซียนกับรัฐมนตรีกลาโหมประเทศคู่เจรจา ๘ ประเทศ (ASEAN Defence Ministers' Meeting – Plus : ADMM Plus)

การประชุม ADMM Plus

การประชุม ADMM Plus ครั้งที่ ๑ ณ กรุงฮานอย สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม เมื่อวันที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๕๕๓ ขึ้นเป็นครั้งแรก ประกอบไปด้วย ประเทศสมาชิกอาเซียน ๘ ประเทศ และประเทศคู่เจรจา ได้แก่ เกาหลีออสเตรเลีย, สาธารณรัฐประชาชนจีน, สาธารณรัฐอินเดีย, ญี่ปุ่น, สาธารณรัฐเกาหลี, นิวซีแลนด์, สหพันธรัฐรัสเซีย และสหรัฐอเมริกา เพื่อขยายความร่วมมือกับประเทศนอกภูมิภาคในการตั้งทรัพยากรและความสามารถที่มีอยู่มาพัฒนาประเทศสมาชิกด้วยกัน โดยริเริ่มความร่วมมือใน ๕ ด้าน คือ

๑. การให้ความช่วยเหลือด้านมนุษยธรรมและการบรรเทาภัยพิบัติ

๒. ความมั่นคงทางทะเล

๓. การแพทย์ทางทหาร

๔. การต่อต้านการก่อการร้าย และ

๕. การปฏิบัติการรักษาสันติภาพได้เห็นชอบที่จะผลักดันให้เกิดความร่วมมือที่เป็นรูปธรรมอย่างแท้จริง โดยริเริ่มจากความร่วมมือใน ๕ ด้าน

จากการประชุม ADMM Plus ครั้งที่ ๑ ส่งผลให้มีการจัดการประชุมคณะทำงานเจ้าหน้าที่อาวุโสกลาโหมอาเซียนกับเจ้าหน้าที่อาวุโสกลาโหมประเทศคู่เจรจา ADSOM Plus WG ณ เมืองดาลัด เวียดนาม เมื่อวันที่ ๗ ธันวาคม พ.ศ.๒๕๕๓ ซึ่งที่ประชุมฯ ได้เตรียมการรายละเอียดในการดำเนินการสำหรับเจ้าหน้าที่อาวุโสกลาโหมอาเซียน กับเจ้าหน้าที่อาวุโสกลาโหมประเทศคู่เจรจา (ASEAN Defence Senior Officials' Meeting Plus : ADSOM Plus) ซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ระดับปลัดกระทรวงกลาโหม ในการจัดตั้งคณะทำงานผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้าน (Experts' Working Group : EWG) ขึ้นตามความริเริ่มในที่ประชุม ADMM Plus ครั้งที่ ๑ เพื่อให้กิจกรรมความร่วมมือเกิดความต่อเนื่องและเกิดผลในทางปฏิบัติ โดยคณะทำงานทั้ง ๕ ด้าน จะกระชับความสัมพันธ์ของประเทศในภูมิภาคอาเซียน เนื่องจากทุกประเทศในอาเซียนจะได้ดำรงตำแหน่งเป็นหัวหน้าคณะทำงานอย่างน้อย ๑ ด้าน และ ๑ วาระ ซึ่งแต่ละด้านมีประธานร่วมระหว่างประเทศสมาชิกอาเซียนกับประเทศคู่เจรจาดังนี้

๑. การให้ความช่วยเหลือด้านมนุษยธรรมและการบรรเทาภัยพิบัติ คือ เวียดนามและจีน

๒. ความมั่นคงทางทะเล คือ มาเลเซียและออสเตรเลีย

๓. การแพทย์ทางทหาร คือ สิงคโปร์และญี่ปุ่น

๔. การต่อต้านการก่อการร้าย คือ อินโดนีเซียและสหรัฐ ฯ

๕. การปฏิบัติการรักษาสันติภาพ คือ ฟิลิปปินส์และนิวซีแลนด์

โดยไทยได้เข้าร่วมเป็นคณะทำงานทุกด้าน ซึ่งรัฐมนตรีกลาโหมได้ลงนามในคำสั่งกระทรวงกลาโหม แต่งตั้งคณะทำงานผู้เชี่ยวชาญฝ่ายไทย(Thai Experts' Working Groups : Thai EWGs) ในกรอบการประชุมรัฐมนตรีกลาโหมอาเซียนกับรัฐมนตรีกลาโหมประเทศคู่เจรจา (ASEAN Defence Ministers' Meeting Plus :ADMM Plus) โดยมีหัวหน้าคณะทั้ง ๕ ด้าน ดังนี้

๑. คณะทำงานด้านความมั่นคงทางทะเล มีเจ้ากรมยุทธการทหารเรือ

๒. คณะทำงานด้านการปฏิบัติการรักษาสันติภาพ มีผู้อำนวยการศูนย์รักษาสันติภาพกรมยุทธการทหาร

๓. คณะทำงานด้านการให้ความช่วยเหลือด้านมนุษยธรรมและการบรรเทาภัยพิบัติ
มีรองเจ้ากรมกิจการพลเรือนทหาร

๔. คณะทำงานด้านการแพทย์ทางทหาร มีรองเจ้ากรมแพทย์ทหารบก และ

๕. คณะทำงานด้านการต่อต้านการก่อการร้าย มีผู้บัญชาการศูนย์ต่อต้านการก่อการร้าย

การประชุม ADMM ครั้งที่ ๕

การประชุม ADMM ครั้งที่ ๕ เมื่อวันที่ ๑๕ พฤษภาคม พ.ศ.๒๕๕๔ ณ กรุงจาการ์ตา
สาธารณรัฐอินโดนีเซีย ที่ประชุมได้รับรองเอกสารสำคัญ ดังนี้

๑. ปฏิญญาร่วมของรัฐมนตรีกลาโหมอาเซียนว่าด้วยการเสริมสร้างความแข็งแกร่ง
ให้กับกระทรวงกลาโหมอาเซียน เพื่อเผชิญความท้าทายจากภัยคุกคามด้านความมั่นคงรูปแบบใหม่
(ADMM Joint Declaration on Strengthening ASEAN Defence Establishments to meet the Challenges
of Non Traditional Security Threat)

๒. แผนปฏิบัติงาน ๓ ปี ในกรอบ ADMM ระหว่าง ปี พ.ศ.๒๕๕๔ - ๒๕๕๖ (ASEAN
Defence Ministers' Meeting (ADMM) Three (๓) Year Work Program)

๓. เอกสารแนวความคิดว่าด้วยการจัดตั้งเครือข่ายศูนย์ปฏิบัติการรักษาสันติภาพ
ในกรอบอาเซียน (Concept Paper on the Establishment of ASEAN Peacekeeping Centers Network)

๔. เอกสารแนวความคิดว่าด้วยความร่วมมือด้านอุตสาหกรรมป้องกันประเทศ
ในกรอบอาเซียน (Concept Paper on ASEAN Defence Industry Collaboration)

การประชุม ADMM Retreat

สาธารณรัฐอินโดนีเซีย จัดการประชุม ADMM Retreat ขึ้น ในห้วงเดือน ตุลาคม
พ.ศ.๒๕๕๔ ณ เมืองบาห์ลี สาธารณรัฐอินโดนีเซีย โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อติดตามแผนการ
ดำเนินการในกรอบ ADMM และ ADMM Plus รวมทั้งส่งมอบการเป็นเจ้าภาพการประชุม ADMM
อย่างเป็นทางการแก่กัมพูชา ในปี พ.ศ.๒๕๕๕

การประชุม ADMM ครั้งที่ ๖

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมและคณะ ได้เยี่ยมชมค้ำับนายกรัฐมนตรีกัมพูชา
อย่างเป็นทางการ และเยี่ยมชมค้ำับ พลเอก เตียบ บันห์ รองนายกรัฐมนตรี/รัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงกลาโหมกัมพูชา อย่างเป็นทางการ

ผลการประชุม

๑. รับรองเอกสารในการปฏิญญาร่วมรัฐมนตรีกลาโหมอาเซียนว่าด้วยการเสริมสร้าง
ความเป็นเอกภาพของอาเซียน เพื่อการเป็นประชาคมที่มั่นคงและเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน (Joint

Declaration of the ASEAN Defence Minister on Enhancing ASEAN Unity for a Harmonised and Secure Community)

๒. รับรองเอกสารว่าด้วยการทบทวนห้วงระยะเวลาของการประชุมรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมคู่เจรจา (ADMM Plus) โดยเปลี่ยนจากการประชุม ทุกๆ ๓ ปี เป็น ทุกๆ ๒ ปี

๓. รับทราบกำหนดการประชุม ADMM และ ADMM Plus ครั้งที่ ๗ ณ ประเทศบรูไน รวมทั้งการเป็นเจ้าภาพการฝึก ๒nd AHX ซึ่งจะมีการรวมการฝึกในกรอบของ ADMM Plus ได้แก่ EWG on MM และ EWG on HADR

การดำเนินการเพื่อรองรับการจัดตั้งประชาคมอาเซียนในปี พ.ศ.๒๕๕๘ ของกระทรวงกลาโหม

กระทรวงกลาโหมได้มีการจัดตั้งกองอาเซียน สำนักงานนโยบายและยุทธศาสตร์ สำนักนโยบายและแผนกลาโหม เมื่อเดือนตุลาคม พ.ศ.๒๕๕๓ โดยได้ปรับอัตราภายในของ สำนักนโยบายและแผนกลาโหมเพื่อรองรับงานดังกล่าว โดยมีอัตรา นายทหาร ๒๑ นายสิบ ๑๕ นาย แบ่งเป็น ๓ แผนก คือ

๑. แผนกอาเซียน ๑ รับผิดชอบงานในกรอบการประชุมรัฐมนตรีกลาโหมอาเซียน และรัฐมนตรีกลาโหมอาเซียนกับรัฐมนตรีกลาโหมประเทศคู่เจรจา และการดำเนินการอื่น ๆ ในกรอบของเสาหลักประชาคมการเมืองและความมั่นคง

๒. แผนกอาเซียน ๒ รับผิดชอบงานในกรอบของการประชุม ASEAN Regional Forum และการดำเนินการอื่น ๆ ในกรอบของเสาหลักประชาคมเศรษฐกิจและเสาหลักสังคมและวัฒนธรรม

๓. สำหรับแผนกกิจการชายแดน รับผิดชอบงานที่เกี่ยวกับการดำเนินการด้านความมั่นคงชายแดน เช่น การประชุมคณะกรรมการชายแดนทั่วไป ไทยกับประเทศเพื่อนบ้าน และการดำเนินการอื่น ๆ ภายใต้กรอบการประชุมดังกล่าว เพื่อให้หน่วยขึ้นตรงกระทรวงกลาโหม มีแนวทางในการดำเนินการรองรับการจัดตั้งประชาคมอาเซียนในปี พ.ศ.๒๕๕๘ และจะได้นำแนวทางดังกล่าว ไปปรับปรุงการดำเนินการด้านกำลังพล การงบประมาณ และการบริหารจัดการต่างๆ ให้สอดคล้องต่อไป

กระทรวงกลาโหมได้จัดทำร่างแนวทางปฏิบัติกระทรวงกลาโหมในการรองรับการจัดตั้งประชาคมอาเซียนในปี พ.ศ.๒๕๕๘ ซึ่งปัจจุบันอยู่ระหว่างนำเสนอสภากลาโหมเพื่อพิจารณา ในเดือนกรกฎาคม พ.ศ.๒๕๕๕

ร่างแนวทางปฏิบัติของกระทรวงกลาโหมในการรองรับการจัดตั้งประชาคมอาเซียน ในปี พ.ศ.๒๕๕๘

เป้าหมายในการดำเนินการ

กระทรวงกลาโหมสามารถปฏิบัติภารกิจได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีการวางแผนในการเตรียมการด้านกำลังพล ยุทโธปกรณ์ งบประมาณ และการบริหารจัดการต่างๆ ได้อย่างสอดคล้องกับนโยบายและยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้อง

๑. พัฒนาการฝึกและศึกษา การใช้ภาษาอังกฤษและภาษาของชาติในอาเซียนของกำลังพลในกองทัพ ให้สามารถบูรณาการองค์ความรู้ได้อย่างประสานสอดคล้องเชื่อมโยงซึ่งกันและกัน เช่น การปรับปรุงหลักสูตรโรงเรียนเสนาธิการเหล่าทัพเพื่อให้รองรับนักเรียนต่างชาติในอาเซียนได้มากขึ้น

๒. บูรณาการแผนปฏิบัติการ ๔ ปี ของกระทรวงกลาโหม และหน่วยขึ้นตรงกระทรวงกลาโหมให้สอดคล้องกับนโยบายรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม ยุทธศาสตร์การป้องกันประเทศ กระทรวงกลาโหมและนโยบายความมั่นคงของรัฐบาล ให้สามารถตอบสนอง และสามารถรองรับต่อภารกิจในความรับผิดชอบ และสนับสนุนการรวมตัวเป็นประชาคมอาเซียนในปี พ.ศ.๒๕๕๘ ได้อย่างเป็นรูปธรรม

๑. การพัฒนาด้านการบริหารจัดการ

๑.๑ บูรณาการในกิจกรรมต่างๆ ของอาเซียน ที่ได้มีการจัดทำไว้อยู่แล้ว

๑.๑.๑ การประชุมผู้บัญชาการทหารสูงสุดอาเซียน อย่างไม่เป็นทางการ

๑.๑.๒ การประชุมผู้บัญชาการเหล่าทัพอาเซียน

๑.๑.๓ การแข่งขันยิงปืนอาเซียน

๑.๑.๔ การประชุมเจ้ากรมข่าวทหารอาเซียนอย่างไม่เป็นทางการ

๑.๑.๕ การประชุมเจ้ากรมยุทธการทหารอาเซียน อย่างไม่เป็นทางการ เป็นต้น

โดยให้รายงานผ่านกองบัญชาการกองทัพไทย และนำเรียนรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมเพื่อพิจารณาทราบ

๑.๒ จัดทำเอกสารแนวความคิดในร่างกรอบการประชุมรัฐมนตรีกลาโหมอาเซียน (ASEAN Defence Ministers' Meeting : ADMM) และร่างกรอบการประชุมรัฐมนตรีกลาโหมอาเซียนกับรัฐมนตรีกลาโหมอาเซียนประเทศคู่เจรจา (ASEAN Defence Ministers' Meeting Plus : ADMM Plus) ทั้ง ๕ ฉบับ ให้เกิดผลเป็นรูปธรรม โดยการจัดทำแผนงานงบประมาณ เพื่อรองรับทั้ง ๕ ด้าน และรายงานรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม

๓.๓ จัดตั้งกลไกในการดำเนินการขับเคลื่อนความร่วมมือในกรอบอาเซียน และพิจารณาปรับปรุงแก้ไขกลไกหรือกฎระเบียบต่างๆ ที่มีอยู่แล้ว ให้มีความเหมาะสม เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ รวมถึงอาจจัดตั้งหน่วยงานที่เกี่ยวกับการสร้างความไว้วางใจเพิ่มเติมในกรอบของอาเซียน เช่น มีหน่วยงานที่รองรับกับงานด้านอาเซียน โดยเฉพาะ หรือมีการปรับปรุงกฎระเบียบต่างๆ ที่ล่าสมัยภายในเหล่าทัพเพื่อรองรับการเป็นประชาคมอาเซียน เป็นต้น

๓.๔ ปรับปรุงแผนการป้องกันประเทศ และภารกิจของกองกำลังป้องกันชายแดน ให้สอดคล้องกับการเป็นประชาคมอาเซียน ในปี ๒๕๕๘ ด้วยการเตรียมความพร้อมของหน่วยยุทธโศภน บุคลากร ให้มีความเป็นสากลและสามารถรองรับการแก้ไขปัญหาาร่วมกันของอาเซียน ในภาพรวมได้ เช่น ปรับปรุงแผนป้องกันประเทศให้สอดคล้องกับกฎบัตรอาเซียนหรือกลไกอื่นๆ ที่ว่าด้วยการระงับข้อพิพาทในอาเซียน เป็นต้น

๓.๕ สนับสนุนการเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน และประชาคมสังคม และวัฒนธรรมอาเซียนด้วยการใช้ศักยภาพและขีดความสามารถที่มีอยู่ของกระทรวงกลาโหม

การแบ่งมอบความรับผิดชอบและแผนงานในการดำเนินการ

๑. การดำเนินการตามแนวทางปฏิบัติข้างต้น จะมีหน่วยงานรับผิดชอบคือ สำนักงานปลัดกระทรวงกลาโหม และกองบัญชาการกองทัพไทย และเหล่าทัพ รายละเอียดตามแผนฉาย

๒. นำเข้าสภากลาโหมในเดือนกรกฎาคม พ.ศ.๒๕๕๕

๓. หน่วยงานรับผิดชอบจัดทำแผนงาน/โครงการ/งบประมาณ เสนอสำนักนโยบายและแผนกลาโหม ในเดือนกันยายน พ.ศ.๒๕๕๕

๔. กระทรวงกลาโหม เสนอคณะกรรมการอาเซียนแห่งชาติ ในเดือนตุลาคม พ.ศ.๒๕๕๕

ปัญหาข้อขัดข้อง และแนวทางของกระทรวงกลาโหม ในการเป็นประชาคมอาเซียนในปี พ.ศ.๒๕๕๘

ปัญหาที่เกิดขึ้นจากการเตรียมการเพื่อรองรับการเป็นประชาคมอาเซียน ในปี พ.ศ.๒๕๕๘ ของกระทรวงกลาโหม มีดังนี้

๑. การขาดเอกภาพและประสิทธิภาพในการดำเนินการด้านการบริหารจัดการของกระทรวงกลาโหม

๒. การดำเนินการด้านการบริหารจัดการ แผนงาน โครงการ และงบประมาณที่แยก การทำให้การดำเนินการรองรับผลกระทบที่เกิดจากการรวมตัวเป็นประชาคมอาเซียนเป็นไปได้ อย่างล่าช้า โดยเฉพาะการจัดการกับการฝึกซ้อมในปี พ.ศ.๒๕๕๖ ในกรอบอาเซียน และกรอบอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง ซึ่งบางหน่วยงานยังไม่ได้มีการเตรียมการรองรับผลกระทบดังกล่าว

๓. การพัฒนาด้านการฝึกและศึกษา ของกองทัพในภาพรวม ปัจจุบันเป็นแบบแยก การขาดการบูรณาการ

๔. การรับรู้ต่อการเปลี่ยนแปลงของการเป็นประชาคมอาเซียนของกำลังพล ในกองทัพยังมีน้อย

แนวทางแก้ไขปัญหา

๑. การจัดประชุมร่วมเพื่อรับทราบปัญหาและการแก้ไขปัญหาร่วมกันของ ผู้บังคับบัญชาระดับสูง เช่น การประชุมระหว่างรองปลัดกระทรวงกลาโหมกับเสนาธิการทหาร เพื่อหารือเกี่ยวกับการดำเนินการของสำนักงานปลัดกระทรวงกลาโหม กับกองทัพไทย

๒. การจัดทำแนวทางปฏิบัติของกระทรวงกลาโหม ในการรองรับการจัดตั้งประชาคม อาเซียน ในปี พ.ศ.๒๕๕๘ โดยให้มีผู้รับผิดชอบแต่ละแนวทาง และการจัดทำแผนงาน โครงการ และงบประมาณ เสนอ สำนักนโยบายและแผนกลาโหม เพื่อรวบรวมจัดทำเป็นแผนปฏิบัติการ ๓ ปี (พ.ศ.๒๕๕๖ - ๒๕๕๘) กระทรวงกลาโหม

๓. การประชาสัมพันธ์ผลงานและกิจกรรมต่างๆ ของกระทรวงกลาโหม ในสื่อต่างๆ ของกระทรวงกลาโหมโดยต่อเนื่อง

๔. หน่วยขึ้นตรงกระทรวงกลาโหม ต้องปรับปรุงโครงสร้างองค์กรให้มีหน่วยงาน ที่จะรองรับและรับผิดชอบงานในกรอบความร่วมมือกับต่างประเทศ โดยเฉพาะกับประเทศสมาชิก อาเซียน รวมทั้งปรับปรุงกลไกหรือกฎระเบียบต่างๆ ให้มีความเหมาะสม และตอบสนองต่อการ ดำเนินการรองรับการเป็นประชาคมอาเซียน ในปี พ.ศ.๒๕๕๘

ขีดความสามารถด้านการวิจัยและพัฒนาและการผลิตของศูนย์อำนวยการ สร้างอาวุธ ศูนย์การอุตสาหกรรมป้องกันประเทศและพลังงานทหาร

ศอว.ศอพท. มีภารกิจ วางแผน อำนวยการ ประสานงาน จัดตั้ง ควบคุม ดำเนินการ ให้การศึกษา วิจัย พัฒนา ผลิตยุทโธปกรณ์และการสนับสนุนแก่ ส่วนราชการ หรือองค์กรอื่น และ เอกชนทั้งภายในและต่างประเทศ ตามนโยบายของกระทรวงกลาโหม รวมทั้งปฏิบัติงานอื่น

ที่เกี่ยวข้อง ตามที่ได้รับมอบหมาย มีผู้บัญชาการศูนย์อำนวยการสร้างอาวุธ ศูนย์การอุตสาหกรรมป้องกันประเทศและพลังงานทหาร เป็นผู้บังคับบัญชารับผิดชอบ

รง.ตวพ.ศอว.ศอพท. มีหน้าที่ ศึกษา พิจารณา วิจัย พัฒนา ออกแบบ การสร้างต้นแบบ เพื่อส่งเข้าสายการผลิต และทดสอบยุทธโธปกรณ์ต่างๆ ควบคุม ฝึกฝน ช่วยเหลือ โรงงานผลิต ในระยะแรกของการผลิต ให้มีความรู้ ความชำนาญในการผลิต ตลอดจนให้คำแนะนำเกี่ยวกับการกำหนดทางเดินของสายการผลิต ทั้งชนิด จำนวนเครื่องจักร และช่างฝีมือ ให้แก่โรงงานผลิต ให้เป็นไปตามนโยบายของสำนักงานปลัดกระทรวงกลาโหม มีผู้อำนวยการโรงงานต้นแบบการวิจัย พัฒนาอาวุธ เป็นผู้บังคับบัญชารับผิดชอบ

รง.ปลค.ศอว.ศอพท. มีหน้าที่ สร้างปืนใหญ่สนาม ปืนใหญ่ต่อสู้อากาศยาน เครื่องยิงลูกระเบิด เครื่องยิงจรวด ปืนไร้แรงสะท้อนถอยหลัง ตลอดจนยุทธโธปกรณ์ชนิดอื่นๆ ที่ได้รับมอบหมาย จากศูนย์อำนวยการสร้างอาวุธ ศูนย์การอุตสาหกรรมป้องกันประเทศและพลังงานทหาร มีผู้อำนวยการโรงงานสร้างปืนใหญ่และเครื่องยิงลูกระเบิด เป็นผู้บังคับบัญชารับผิดชอบ

รง.กสย.ศอว.ศอพท. มีหน้าที่ ผลิตกระสุนปืนใหญ่และลูกระเบิดยิงขนาดต่างๆ ตามที่ได้รับมอบหมายจาก ศูนย์อำนวยการสร้างอาวุธ ศูนย์การอุตสาหกรรมป้องกันประเทศและพลังงานทหาร มีผู้อำนวยการโรงงานผลิตกระสุนปืนใหญ่และลูกระเบิดยิง เป็นผู้บังคับบัญชารับผิดชอบ

ปัจจุบัน ศอว.ศอพท. ได้ดำเนินการตรวจสอบสภาพและขีดความสามารถ เครื่องจักรกลของโรงงานทั้งสาม และปรับปรุงข้อมูลขีดความสามารถในการผลิตของหน่วย ให้ทันสมัย เพื่อรองรับการสั่งซื้อจากเหล่าทัพแล้ว โดย ศอว.ศอพท. มีขีดความสามารถในปัจจุบัน ที่สำคัญ ดังนี้:

๑. รง.ตวพ.ศอว.ศอพท.

- ๑.๑ ผลิตเครื่องช่วยฝึกการยิงปืนใหญ่ ขนาด ๑๔.๕ มม. จำนวน ๖๐ ชุด/ปี
- ๑.๒ ผลิตโต๊ะ - เก้าอี้สนามพับได้ จำนวน ๑,๐๐๐ ชุด/ปี
- ๑.๓ ผลิตเครื่องช่วยฝึกจำลองชนิดอัดอากาศที่ใช้กับ ค. จำนวน ๖๐ ชุด/ปี
- ๑.๔ ผลิตเครื่องช่วยฝึกการยิง ป. แบบอัดอากาศ จำนวน ๑๐๐ ชุด/ปี
- ๑.๕ ผลิตเครื่องช่วยฝึกชุดสับเปลี่ยนลูกเลื่อน ขนาด ๐.๒๒ นิ้ว จำนวน ๑,๐๐๐ ชุด/ปี
- ๑.๖ ผลิตเครื่องให้แสงสว่างหลักเล็ง ป. และ ค. จำนวน ๑,๔๐๐ ชุด/ปี
- ๑.๗ ผลิต ปลาย.เอ็ม ๑๖ จำลอง จำนวน ๒,๐๐๐ กระบอก/ปี
- ๑.๘ ผลิต ปลาย.๑๑ (HK - ๓๓) จำลอง จำนวน ๒,๐๐๐ กระบอก/ปี
- ๑.๙ ผลิตราวเก็บปืน บรรจุ ๔๐ กระบอก/ราว จำนวน ๓๐๐ ราว/ปี

๒. รง.ปค.ศอว.ศอพท.

๒.๑ ผลิต ก.ขนาด ๖๐ มม. แบบมาตรฐาน และแบบระยะยิงไกล หรือ ก.ขนาด ๘๑ มม. อย่างใดอย่างหนึ่ง หรือทั้งสองอย่างรวมกัน จำนวน ๔๐๐ กระบอก/ปี

๒.๒ ผลิต ก.ขนาด ๑๒๐ มม. เอ็ม ๑๓๒ เอ ๑ จำนวน ๒๐๐ กระบอก/ปี

๒.๓ ดัดแปลงแก้ไข ก.ขนาด ๑๒๐ มม. เอ็ม ๘๒๕ ให้เป็น เอ็ม ๑๓๒ เอ ๑ จำนวน ๒๐๐ กระบอก/ปี

๒.๔ ผลิต ปบค.ขนาด ๑๐๕ มม. จำนวน ๑๒ กระบอก/ปี

๒.๕ ประกอบรวมระบบ ปบค.ขนาด ๑๐๕ มม. Light Gun แบบ แอด ๑๑๕ จำนวน ๓๓ กระบอก/ปี

๒.๖ ดัดแปลงแก้ไข ปบค.ขนาด ๑๐๕ มม. เอ็ม ๑๐๑ เอ ๑ (ปรับปรุง) เป็น ปบค.ขนาด ๑๐๕ มม. เอ็ม ๑๐๑ เอ ๑ (ปรับปรุง ๑) จำนวน ๙๒ กระบอก/ปี

๒.๗ ผลิตเครื่องมือจับ ลย./ก. ออกจากถ้ำกลิ้ง ก.ขนาด ๑๒๐ มม. จำนวน ๕๐๐ เครื่อง/ปี

๒.๘ ติดตั้ง ก.ขนาด ๑๒๐ มม. เอ็ม ๑๓๒ ทดแทน ก.ขนาด ๑๒๐ มม. ของ สปจ.บน รสพ. แบบ ๘๕ จำนวน ๒๐๐ กระบอก/ปี

๓. รง.กสย.ศอว.ศอพท.

๓.๑ ผลิต ลย./ก.ขนาด ๖๐ มม.รบ. เอ็ม ๒๖๑ จำนวน ๕๒,๐๐๐ นัด/ปี ซึ่งเป็นสายการผลิตมาตรฐาน ที่ได้รับการถ่ายทอดเทคโนโลยีแบบสมบูรณ์ (Turn Key) จากบริษัท ซี ไอ ที่อัลคาเทล ประเทศฝรั่งเศส และบริษัท อินคูแพลน เคมี จำกัด ประเทศออสเตรเลีย

๓.๒ ผลิต ลย./ก.ขนาด ๖๐ มม.ระยะยิงไกล จำนวน ๓๖,๘๖๐ นัด/ปี ซึ่งเป็นสายการผลิตมาตรฐาน ที่ได้รับการถ่ายทอดเทคโนโลยีจากบริษัท Defexe S.A. ประเทศสเปน

๓.๓ ผลิต ลย./ก.ขนาด ๘๑ มม.รบ.เอ็ม ๒๖๒ จำนวน ๕๐,๐๐๐ นัด/ปี ซึ่งเป็นสายการผลิตมาตรฐาน ที่ได้รับการถ่ายทอดเทคโนโลยีแบบสมบูรณ์ (Turn Key) จากบริษัท ซี ไอ ที่อัลคาเทล ประเทศฝรั่งเศส และบริษัท อินคูแพลน เคมี จำกัด ประเทศออสเตรเลีย

๓.๔ ผลิต ลย./ก.ขนาด ๑๒๐ มม.รบ.เอ็ม ๒๕๓ จำนวน ๒๔,๐๐๐ นัด/ปี ซึ่งเป็นสายการผลิตมาตรฐาน ที่ได้รับการถ่ายทอดเทคโนโลยีแบบสมบูรณ์ (Turn Key) จากประเทศเยอรมนี

๓.๕ ผลิต ลย./ก.ขนาด ๑๒๐ มม.พร.เอ็ม ๔๐๔ จำนวน ๒๔,๐๐๐ นัด/ปี ซึ่งเป็นสายการผลิตมาตรฐาน ที่ได้รับการถ่ายทอดเทคโนโลยีแบบสมบูรณ์ (Turn Key) จากประเทศเยอรมนี

๓.๖ ผลิต ก.ปบค.ขนาด ๑๐๕ มม.รบ.เอ็ม ๑ จำนวน ๗๕,๐๐๐ นัด/ปี ซึ่งเป็นสายการผลิตมาตรฐาน ที่ได้รับการถ่ายทอดเทคโนโลยีแบบสมบูรณ์ (Turn Key) จากบริษัท ซี ไอ ที อัลคาเทล ประเทศฝรั่งเศส และบริษัท อินคูแพลน เคมี จำกัด ประเทศออสเตรีย

๓.๗ ผลิต ก.ปบค.ขนาด ๑๐๕ มม.รบ.เพิ่มระยะไกล BASE BLEED เอ็ม ๓๘๑ จำนวน ๗๕,๐๐๐ นัด/ปี ซึ่งเป็นสายการผลิตมาตรฐาน ที่ได้รับการถ่ายทอดเทคโนโลยีแบบสมบูรณ์ (Turn Key) จากบริษัท Giat ประเทศฝรั่งเศส

๓.๘ ผลิต ก.ปบค.ขนาด ๑๐๕ มม.พร. จำนวน ๕๒,๘๐๐ นัด/ปี ซึ่งเป็นสายการผลิตมาตรฐาน ที่ได้รับการถ่ายทอดเทคโนโลยีแบบสมบูรณ์ (Turn Key) เพิ่มเติมจากประเทศเบลเยียม

๓.๙ ผลิต ก.ปบค.ขนาด ๑๐๕ มม.สส. จำนวน ๑๕,๘๔๐ นัด/ปี ซึ่งเป็นสายการผลิตมาตรฐาน ที่ได้รับการถ่ายทอดเทคโนโลยีแบบสมบูรณ์ (Turn Key) เพิ่มเติมจากบริษัท SNC ประเทศแคนาดา

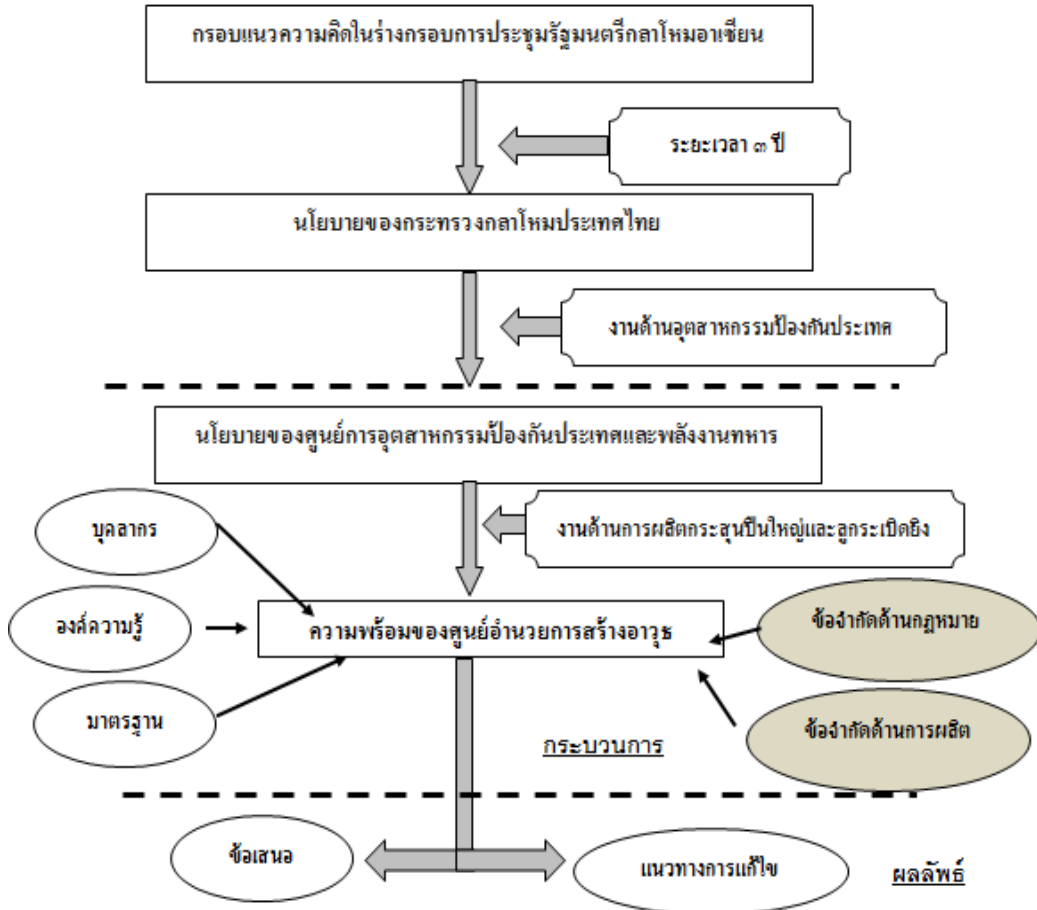
๓.๑๐ ประกอบขนวนหัวกระแทกไว/ถ่วงเวลา สำหรับใช้กับ ลย./ค. แบบ เอ็ม ๓๗๑ จำนวน ๑๔๔,๐๐๐ ขนวน/ปี ซึ่งเป็นสายการผลิตมาตรฐาน ที่ได้รับการถ่ายทอดเทคโนโลยีแบบสมบูรณ์ (Turn Key) จากประเทศเยอรมัน และเกาหลีใต้

๓.๑๑ ประกอบขนวนหัวกระแทกไว/ถ่วงเวลา สำหรับใช้กับกระสุน ป. แบบ เอ็ม ๓๗๔ จำนวน ๑๕๒,๐๐๐ ขนวน/ปี ซึ่งเป็นสายการผลิตมาตรฐาน ที่ได้รับการถ่ายทอดเทคโนโลยีแบบสมบูรณ์ (Turn Key) จากประเทศเกาหลีใต้

๓.๑๒ ได้รับการถ่ายทอดเทคโนโลยีในการผลิต ก.ปบค.ขนาด ๑๐๕ มม.รบ.เพิ่มระยะกลาง BOAT TAIL ซึ่งเป็นสายการผลิตมาตรฐาน ที่ได้รับการถ่ายทอดเทคโนโลยีแบบสมบูรณ์ (Turn Key) จากบริษัท MECAR S.A. ประเทศเบลเยียม

๓.๑๓ ได้รับการถ่ายทอดเทคโนโลยีในการผลิต ก.ปบค. ขนาด ๑๐๕ มม.รบ. เอ็ม ๑๐๗ ซึ่งเป็นสายการผลิตมาตรฐาน ที่ได้รับการถ่ายทอด เทคโนโลยีแบบสมบูรณ์ (Turn Key) จากบริษัท MECAR S.A. ประเทศเบลเยียม

กรอบความคิดของการวิจัย

สรุป

อาเซียน หรือ สมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ เป็นองค์การทางภูมิรัฐศาสตร์และเศรษฐกิจในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ มีประเทศสมาชิกทั้งหมด ๑๐ ประเทศ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างความร่วมมือในการเพิ่มอัตราการเติบโตทางเศรษฐกิจ การพัฒนาสังคม วัฒนธรรมในกลุ่มประเทศสมาชิก และการธำรงรักษาสันติภาพและความมั่นคงในภูมิภาค และคลี่คลายข้อพิพาทระหว่างประเทศสมาชิกอย่างสันติ

ดังนั้นกระทรวงกลาโหมถือเป็นหน่วยงานหลักที่รับผิดชอบด้านการป้องกันประเทศ, การเพิ่มขีดความสามารถ และรักษาผลประโยชน์ของชาติ ตลอดจนสร้างความร่วมมือด้านความมั่นคงกับประเทศเพื่อนบ้าน ประเทศในกลุ่มอาเซียน และมิตรประเทศ งานด้านอุตสาหกรรมป้องกันประเทศ ถือเป็นงานหนึ่งในหลายงานที่ประเทศสมาชิกให้ความสำคัญ

ศูนย์อำนวยการสร้างอาวุธ ศูนย์การอุตสาหกรรมป้องกันประเทศและพลังงานทหาร เป็นหน่วยงานที่รับผิดชอบในงานด้านการวิจัย พัฒนา ผลิตอาวุธ ยุทโธปกรณ์ และส่วนประกอบ ยุทโธปกรณ์ ตลอดจนผลิตกระสุนปืนใหญ่และลูกระเบิดยิง เพื่อสนับสนุนและจำหน่ายให้แก่เหล่าทัพ ส่วนราชการ องค์กร หรือภาคเอกชน ทั้งภายในและต่างประเทศ จึงเป็นหน่วยงานที่สามารถสนองตอบนโยบายด้านงานอุตสาหกรรมป้องกันประเทศได้เป็นอย่างดี

บทที่ ๓

การดำเนินการด้านอุตสาหกรรมป้องกันประเทศ ของประเทศสมาชิกอาเซียน

การดำเนินการด้านอุตสาหกรรมป้องกันประเทศของประเทศสมาชิกอาเซียน

ประเทศในกลุ่มอาเซียนมีบทบาทมากขึ้นในด้านการเมืองระหว่างประเทศ เพราะเป็นตลาดที่ส่งสินค้าไปขายทั่วโลกและนำเข้าวัตถุดิบจากต่างประเทศเป็นจำนวนมาก ภูมิภาคอาเซียนมีจุดยุทธศาสตร์ที่สำคัญของโลก คือ ช่องแคบมะละกา ซึ่งอยู่ระหว่างมหาสมุทรแปซิฟิกกับมหาสมุทรอินเดีย โดยเป็นเส้นทางการเดินเรือที่สำคัญของโลก แต่ทั้งนี้ในด้านการป้องกันประเทศสมาชิกอาเซียน ส่วนใหญ่ล้วนแล้วแต่พึ่งพาการนำเข้ายุทธโปกรณ์จากต่างประเทศ เพื่อการเสริมสร้างความมั่นคงและขีดความสามารถในการรักษาอธิปไตยและผลประโยชน์ของชาติ โดยจำนวนอาวุธและยุทธโปกรณ์ที่นำเข้าจะขึ้นอยู่กับแผนและยุทธศาสตร์ป้องกันประเทศ ความสามารถในการผลิตขึ้นเอง แต่ที่สำคัญที่สุดคือ งบประมาณ โดยเฉพาะภายใต้สถานการณ์ทางเศรษฐกิจในยุคปัจจุบัน ทำให้งบประมาณกระทรวงกลาโหมเกือบทุกประเทศมีการปรับลดลงด้วยเหตุนี้ประเทศสมาชิกบางประเทศ จึงให้ความสำคัญกับอุตสาหกรรมป้องกันประเทศเป็นอย่างมาก โดยมีการส่งเสริมและพัฒนาอย่างจริงจัง ได้แก่ สาธารณรัฐสิงคโปร์, มาเลเซีย, สาธารณรัฐอินโดนีเซีย และ ประเทศไทยโดยมีรายละเอียดพอสังเขปดังนี้

๑. สาธารณรัฐสิงคโปร์ (REPUBLIC OF SINGAPORE)

สิงคโปร์ถือเป็นประเทศที่มีการพัฒนาด้านการอุตสาหกรรมป้องกันประเทศที่สูงที่สุดในภูมิภาคนี้ แม้ว่าเดิมนั้น สิงคโปร์จะเป็นประเทศเกษตรกรรมและอุตสาหกรรมสิ่งทอ โดยลักษณะภูมิประเทศที่เป็นเกาะขนาดเล็ก ล้อมรอบด้วยทะเล น่านน้ำ และน่านฟ้าที่มีพื้นที่จำกัด และมีจำนวนประชากรเพียง ๕ ล้านคน แต่ด้วยผู้นำของภาครัฐและผู้นำกองทัพได้ปรับเปลี่ยนกลยุทธ์ในการเสริมสร้างขีดความสามารถด้านการป้องกันประเทศ โดยการการพัฒนาศักยภาพของตนเอง ผ่านการถ่ายทอดองค์ความรู้ที่เป็นประโยชน์ในการซ่อมบำรุง และปรับปรุงอุปกรณ์ เพื่อเป็นฐานไปสู่การพัฒนาและพึ่งพาตนเองได้ในอนาคต สิงคโปร์จึงออกแบบ, ผลิตและพัฒนาเทคโนโลยีป้องกันประเทศได้อย่างเป็นระบบ ภายใต้การกำกับดูแลของรัฐบาล และกระทรวงกลาโหม

ปัจจุบันสิงคโปร์ยังคงดำเนินนโยบายผลักดันการวิจัยและพัฒนาอุตสาหกรรมเทคโนโลยีป้องกันประเทศอย่างต่อเนื่อง และมุ่งเน้นการแสดงศักยภาพและประสิทธิภาพในการวิจัยผลิต และพัฒนาอาวุธยุทโธปกรณ์สู่ตลาดสากล โดยมีโครงการจำหน่ายเครื่องยิงลูกระเบิดขนาด ๔๐ มม. และรถสายพานหุ้มเกราะ Bronco ให้กับสหราชอาณาจักร เป็นมูลค่า ๗๕ ล้านดอลลาร์สหรัฐ ในปี ค.ศ. ๒๐๐๗ และ ๓๓๐ ล้านดอลลาร์สหรัฐ ใน ค.ศ. ๒๐๐๘ ตามลำดับนับเป็น ระยะเวลา ๑๐ ปี ตั้งแต่ก่อตั้ง ไปจนถึงการบรรลุพันธกิจของอุตสาหกรรมเทคโนโลยีป้องกันประเทศ มูลค่าของยอดการขายอุปกรณ์ด้านการป้องกันประเทศอยู่ที่ ๕ พันล้านเหรียญสหรัฐในปี ค.ศ. ๒๐๐๗ มีการจ้างงานกว่า ๑๕,๐๐๐ ตำแหน่งงาน ภายใต้โครงการย่อย ๑๐๐ โครงการ ใน ๒๔ ประเทศ

การก้าวมาเป็นประเทศผู้นำด้านเทคโนโลยีในภูมิภาคเอเชีย พร้อมกับการเข้าไปแข่งขันในตลาดยุทโธปกรณ์ของสิงคโปร์เป็นผลสืบเนื่องมาจากวิสัยทัศน์ของผู้นำประเทศที่ได้ถูกถ่ายทอดออกมาเป็นนโยบายและยุทธศาสตร์ โดยเริ่มต้นขึ้นจากการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีป้องกันประเทศและเครือข่ายอุตสาหกรรมที่เข้มแข็งเริ่มต้นขึ้นในปี ค.ศ. ๑๙๗๒ โดยรัฐบาลได้จัดตั้งองค์กร Defence Science Organisation (DSO) ขึ้นเพื่อทำหน้าที่วิจัยและพัฒนาด้านเทคโนโลยีให้กับเหล่าทัพ ตลอดจนขยายขอบข่ายองค์ความรู้ และทักษะความเชี่ยวชาญเพื่อสร้างกลุ่มแรงงานที่มีทักษะสูงและใช้นำไปต่อยอดได้อย่างเป็นรูปธรรม นอกจาก DSO แล้ว สิงคโปร์ยังได้ก่อตั้งองค์กร Defence Science and Technology Agency (DSTA) ที่รับผิดชอบด้านการจัดทำแผนแม่บททางเทคโนโลยี ให้คำปรึกษาด้านเทคโนโลยีป้องกันประเทศและจัดทำโครงสร้างให้กับกองทัพ ผลงานที่สำคัญของทั้งสององค์กรได้แก่ การออกแบบของค์ประกอบสำคัญให้กับระบบอาวุธภาคพื้นดิน อาวุธประจำอากาศยานแบบ เอฟ ๑๖ สงครามอิเล็กทรอนิกส์ และระบบสื่อสาร

๒. มาเลเซีย (MALAYSIA)

ประเทศมาเลเซีย มีความมุ่งมั่นในการดำเนินนโยบายเชิงรุกด้านอุตสาหกรรมป้องกันประเทศ โดยรัฐบาลมาเลเซียได้เล็งเห็นถึงการเจริญเติบโตของตลาดอุตสาหกรรมป้องกันประเทศในเขตภูมิภาคที่สามารถนำเงินเข้าสู่ระบบเศรษฐกิจของประเทศ จึงได้มีการสนับสนุนและส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาด้านเทคโนโลยีป้องกันประเทศพร้อมกับปฏิรูปการจัดหาอาวุธยุทโธปกรณ์จากการเป็นเพียงผู้ซื้อให้มีการถ่ายทอดเทคโนโลยี และการร่วมลงทุนระหว่างผู้ผลิตกับองค์การที่จัดตั้งขึ้นภายใต้ต้นนโยบายของรัฐ โดยรัฐบาลมีการดำเนินนโยบายเชิงรุกและส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมป้องกันประเทศ เพื่อเป็นจุดเริ่มต้นนำไปสู่การพึ่งพาตนเอง ซึ่งเริ่มต้นจากการพัฒนาระบบโครงสร้างอุตสาหกรรมป้องกันประเทศและเพื่อให้มาเลเซียสามารถเป็นศูนย์กลางของภูมิภาคด้านอุตสาหกรรมป้องกันประเทศ โดยผ่านข้อตกลงทางการค้ากับประเทศผู้ผลิตที่กำหนดให้มีการวิจัยและลงทุนร่วมหรือการถ่ายทอดเทคโนโลยีในการจัดซื้อแต่ละครั้ง

บริษัทเอกชนจากต่างประเทศที่เข้าร่วมโครงการหรือสนใจในการขยายพื้นที่การผลิต สามารถใช้พื้นที่ในเขตอุตสาหกรรมเทคโนโลยีป้องกันประเทศหรือ Malaysia Defence Security Technology Park (MDSTP) ที่รัฐ Sungkai, Perak การจัดตั้ง MDSTP นี้เป็นจุดเริ่มต้นที่จะช่วยให้ประเทศสามารถพึ่งพาตนเองด้านเทคโนโลยีป้องกันประเทศและเป็นการลงทุนเพื่อพัฒนาประเทศให้ยั่งยืน MDSTP จัดตั้งขึ้นมาเพื่อเป็นโครงสร้างและศูนย์กลางในการสนับสนุนอุตสาหกรรมเทคโนโลยีป้องกันประเทศและยังมีหน้าที่สำคัญในส่วนของการบริหารจัดการการร่วมลงทุน เนื่องจากมาเลเซียกำหนดให้บริษัทที่ได้รับสัญญาจัดซื้อจะต้องมีการร่วมลงทุนอย่างต่ำที่ ๕๐% ซึ่งสามารถเป็นในรูปแบบของการพัฒนาอุตสาหกรรมหรือการหาแหล่งเงินทุนเพื่อนำมาใช้ในการกระตุ้นเศรษฐกิจภายในประเทศ

๓. สาธารณรัฐอินโดนีเซีย (INDONESIA)

อุตสาหกรรมป้องกันประเทศของอินโดนีเซียได้มีการดำเนินการและพัฒนาตามนโยบายของรัฐบาลอินโดนีเซีย ในปี ค.ศ. ๑๕๑๘ มีการส่งเสริมและผลักดันให้มีอุตสาหกรรมป้องกันประเทศเกิดขึ้น เพื่อลดการพึ่งพาต่างชาติและลดงบประมาณค่าใช้จ่าย การมีอุตสาหกรรมป้องกันประเทศทำให้อินโดนีเซียสามารถซ่อมบำรุงและปรับปรุงยุทโธปกรณ์ได้ในระดับหนึ่ง เนื่องจากยังคงต้องมีการนำเข้ายุทโธปกรณ์ที่มีเทคโนโลยีที่ล้ำหน้าเกินขีดความสามารถที่อุตสาหกรรมภายในประเทศจะรองรับได้ อย่างไรก็ตาม ได้มีการพัฒนาศักยภาพมาตลอดเวลาจนกระทั่งในยุค ๑๕๕๐ อุตสาหกรรมป้องกันประเทศของอินโดนีเซียได้มีการพัฒนาอย่างรวดเร็วอันเป็นผลสืบเนื่องมาจากข้อตกลง Offset และการซื้อสิทธิบัตรการผลิต ช่วยเพิ่มขีดความสามารถในการผลิตอากาศยานปีกหมุนและปีกนิ่งขนาดเล็กรวมไปถึงเครื่องบินลำเลียงเรือตรวจการณ์ อากาศประจำตัวขนาดเล็ก ส่งผลกระทบต่อระบบเศรษฐกิจภายในประเทศด้วยผลกระทบเชิงบวกต่อระบบเศรษฐกิจและความมั่นคงที่ปรากฏให้เห็น รัฐบาลและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจึงได้ทำการขับเคลื่อนการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีป้องกันประเทศ ด้วยการแสวงหาองค์ความรู้ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีไม่ว่าจะเป็นในรูปแบบของการรับถ่ายทอดเทคโนโลยีจากสหรัฐฯ และประเทศในยุโรปที่จะสามารถนำมาต่อยอดในการพัฒนาศักยภาพด้านการป้องกันประเทศและในขณะเดียวกันช่วยขับเคลื่อนระบบเศรษฐกิจควบคู่ไปด้วยเช่นกัน ยกตัวอย่างเช่น วัตถุประสงค์ P.T. PAL ที่เริ่มต้นก่อตั้งขึ้นในปี ค.ศ. ๑๕๕๒ จากการซ่อมบำรุงเบื้องต้นให้กับเรือรบจากกองทัพเรือสหรัฐฯ เกิดการสะสมองค์ความรู้และก่อให้เกิดทักษะใหม่ๆ ให้กับเจ้าหน้าที่ทางด้านเทคนิคในยุค ๑๕๘๐

อุตสาหกรรมป้องกันประเทศของอินโดนีเซียมีการขยายตัวภายหลังจากที่ได้มีการทำข้อตกลงร่วมกับสิงคโปร์และมาเลเซียในการซ่อมบำรุงอากาศยานและเรือ อีกทั้งโรงซ่อมบำรุงยังสามารถเปิดให้บริการแก่ยานทางบกและทางน้ำของภาคเอกชนได้อีกด้วยจากความสำเร็จในการสร้าง

อุตสาหกรรมป้องกันประเทศของอินโดนีเซียที่ส่งผลโดยตรงต่อความมั่นคง และระบบเศรษฐกิจที่ผ่านมา

รัฐบาลอินโดนีเซียและกระทรวงกลาโหม ได้กำหนดวิสัยทัศน์ในการพัฒนาขีดความสามารถของกองทัพให้เดินคู่ขนานไปพร้อมกับระบบเศรษฐกิจของประเทศ เนื่องจากการจัดซื้อยุทโธปกรณ์ของกองทัพจากอุตสาหกรรมภายในประเทศ ซึ่งจะเป็นการช่วยสร้างโอกาสให้กับอุตสาหกรรมขนาดเล็กไปจนถึงอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ และจะเป็นการสร้างเชื่อมั่นและความมั่นใจในมาตรฐานและคุณภาพให้กับกองทัพในฐานะผู้ใช้ ซึ่งหนึ่งในทางออก คือ การประสานความร่วมมือกับบริษัทที่มีความเชี่ยวชาญและประสบการณ์ในด้านนี้ในรูปแบบของการร่วมลงทุน ซึ่งที่ผ่านมามีบริษัท PT Dirgantara Indonesia (PTDI) รัฐวิสาหกิจ ได้ร่วมมือกับบริษัท CASA จากประเทศสเปน ได้ประสบความสำเร็จในขั้นที่สามารถส่งออกอากาศยานปีกนั้งแบบ CN-๒๓๕ ให้กับประเทศมาเลเซีย จำนวน ๘ ลำ และเกาหลีใต้ และในปี ค.ศ. ๒๐๑๑ ทางบริษัทได้ลงนามข้อตกลงร่วมกับบริษัท Airbus Military ในการประกอบเครื่องบินลำเลียงแบบ CN-๒๕๕ จำนวน ๕ ลำ เพื่อใช้ในประเทศในปี ค.ศ. ๒๐๑๑ บริษัท PT Pindad ได้ทำการลงนามในการส่งออก ยานเกราะล้อยางแบบ ๖x๖ Anoa ซึ่งได้รับการสนับสนุนจากรัฐบาลในการวิจัยและพัฒนา โดยได้ส่งออกไปยังประเทศมาเลเซีย จำนวน ๓๒ คัน และให้กับประเทศบรูไน จำนวน ๑๕ คัน ความพยายามในการพัฒนาขีดความสามารถในการป้องกันประเทศและควบคู่ไปกับการวิจัยและพัฒนาเพื่อความยั่งยืนของอินโดนีเซียดูเหมือนจะไม่หยุดอยู่เพียงเท่านี้ ในปี ค.ศ. ๒๐๑๐ หน่วยงานวิจัยและพัฒนาของประเทศอินโดนีเซียและเกาหลีใต้ได้บรรลุข้อตกลงในการร่วมวิจัยและพัฒนาเครื่องบินขับไล่แบบ KF-X โดยจะมีการเลือกสถานที่ในการจัดตั้งศูนย์วิจัยในเมือง Daejeon ซึ่งห่างออกไปจากกรุงโซลประมาณ ๑๖๐ กม. ซึ่งศูนย์แห่งนี้จะเป็นสถานที่ที่นักวิจัยเกาหลีใต้จำนวน ๑๐๐ คน ทำงานร่วมกับนักวิจัยอินโดนีเซีย จำนวน ๓๐ คน ในส่วนของงบประมาณนั้น รัฐบาลอินโดนีเซียจะทำการลงทุนในอัตราส่วน ๒๐ ต่อ ๘๐ และผลผลิตที่คาดว่าจะได้รับจากโครงการคือ เครื่องบินรบแบบ KF-X จำนวน ๕๐ ลำ ซึ่งคาดว่าจะพอเพียงต่อการรองรับภารกิจของกองทัพอากาศในอนาคต

๔. ประเทศไทย (THAILAND)

ประเทศไทยในปัจจุบันยังไม่ได้มีการส่งเสริมอุตสาหกรรมป้องกันประเทศอย่างจริงจัง ในขณะที่หลายๆ ประเทศได้ให้ความสำคัญอย่างมากต่ออุตสาหกรรมป้องกันประเทศ เช่น กลุ่มประเทศชั้นนำ หรือ “First Tier” ซึ่งเป็นประเทศที่มีการดำเนินการด้านอุตสาหกรรมป้องกันประเทศอย่างสมบูรณ์และครบวงจร เช่น ประเทศสหรัฐอเมริกา, รัสเซีย, จีน, และกลุ่มประเทศยุโรป ตะวันตก ในส่วนของกลุ่มประเทศที่จัดอยู่ในขั้นที่ ๒ หรือ “Second Tier” ที่มีอุตสาหกรรม

ป้องกันประเทศครบวงจร แต่ยังไม่สามารถพัฒนาองค์ความรู้ต่อยอดได้ถึงระดับสูงสุดด้วยข้อจำกัดบางประการ เช่น ข้อจำกัดด้านเศรษฐกิจหรือการเมือง ตัวอย่าง ประเทศในกลุ่มนี้ได้แก่ ประเทศเกาหลีใต้, อินเดีย, บราซิล, อาร์เจนติน่า, อิสราเอล, ออสเตรเลีย, สิงคโปร์, แคนาดา และแอฟริกาใต้ โดยภาคอุตสาหกรรมป้องกันประเทศของทั้งสองกลุ่มนี้มีขนาดใหญ่สามารถนำรายได้เข้าประเทศอย่างมหาศาล นอกจากนี้ยังสร้างความมั่นคงในลักษณะของการพึ่งพาตนเองได้อีกด้วย สำหรับประเทศไทย จัดอยู่ในกลุ่มชั้นที่ ๓ หรือ “Third Tier” ซึ่งมีความสามารถที่จะผลิตยุทโธปกรณ์ได้เพียงบางส่วน เนื่องจากสถานภาพของอุตสาหกรรมป้องกันประเทศของไทยในปัจจุบันเป็นอุตสาหกรรมขนาดเล็กมีขีดความสามารถเพียงเพื่อการซ่อมบำรุง และสร้างอาวุธยุทโธปกรณ์บางประเภทสนับสนุนให้แก่กองทัพเท่านั้น โดยหากพิจารณาจำนวนโรงงานอุตสาหกรรมป้องกันประเทศในสังกัดกระทรวงกลาโหม ซึ่งมีจำนวน ๔๘ โรงงาน สังกัดของกองทัพบก ๒๑ โรงงาน, กองทัพเรือ ๗ โรงงาน, กองทัพอากาศ ๑๒ โรงงาน, กองบัญชาการกองทัพไทย ๑ โรงงาน และสำนักงานปลัดกระทรวงกลาโหม ๗ โรงงาน นอกจากนี้ยังมีอุตสาหกรรมป้องกันประเทศในภาคเอกชนอีกประมาณ ๖๐ บริษัท ซึ่งส่วนมากเป็นบริษัทที่รับซ่อมแซมปรับปรุง หรือผลิตยุทโธปกรณ์ทางทหารเช่น วัตถุประสงค์, เชื้อปะทะ, กระสุนปืน, รถยนต์นั่งกันกระสุน, ยานพาหนะช่วยรบ, เสื้อเกราะป้องกันกระสุน, แอมโมเนียมไนเตรด ไนโตรเซลลูโลส รวมถึงอุตสาหกรรมต่อและซ่อมเรือ ซึ่งบริษัทเหล่านี้ส่วนมากยังไม่มีขีดความสามารถสูงพอที่จะส่งออกสินค้าหรือแข่งขันในตลาดสากลได้ อย่างไรก็ดี ปัจจัยที่สำคัญที่สุดอีกประการหนึ่งของการสร้างอุตสาหกรรมป้องกันประเทศ คือ การให้ความสำคัญต่อการวิจัยและพัฒนาด้านเทคโนโลยีป้องกันประเทศ อันเปรียบเสมือนองค์ความรู้ที่จะใช้เป็นจุดกำเนิดของอุตสาหกรรมป้องกันประเทศ ซึ่งหากพิจารณาภาพรวมด้านงานวิจัยของประเทศไทย จะเห็นได้ว่าส่วนใหญ่เป็นงานวิจัยในด้านอื่นๆ ที่ไม่ได้เกี่ยวข้องกับการทหาร หรืออุตสาหกรรมป้องกันประเทศ เพราะจากข้อมูลของสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย หรือ สกว. พบว่าจากงานวิจัยในส่วนที่สนับสนุนทุนวิจัย จำนวน ๗,๓๘๕ โครงการ มีงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมป้องกันประเทศเพียง ๔ โครงการ หรือร้อยละ ๐.๐๕ ของจำนวนงานวิจัยที่สนับสนุนทั้งหมด ในขณะที่กระทรวงกลาโหมก็มีงบประมาณสำหรับการวิจัยอยู่ในระดับที่ต่ำมากคือ น้อยกว่าร้อยละ ๐.๑ ของงบประมาณกระทรวงกลาโหม ในขณะที่ประเทศพัฒนาแล้วจะมีงบประมาณในส่วนนี้อยู่ที่ประมาณร้อยละ ๒ หรือมากกว่า เช่น ประเทศสิงคโปร์ ได้รับงบประมาณด้านการวิจัยและพัฒนาทางทหาร ประมาณร้อยละ ๔.๐ ซึ่งสิ่งนี้เป็นอุปสรรคสำคัญอีกประการหนึ่งในการพัฒนาอุตสาหกรรมป้องกันประเทศของไทย

ความร่วมมือด้านอุตสาหกรรมป้องกันประเทศในกลุ่มประเทศอาเซียน

การพัฒนาอุตสาหกรรมป้องกันประเทศของอาเซียนรัฐบาลจะแบ่งมอบความรับผิดชอบให้กระทรวงกลาโหมเป็นหน่วยงานหลักในการดำเนินการ โดยกระทรวงกลาโหมของอาเซียนได้จัดให้มีการประชุมรัฐมนตรีกลาโหมอาเซียนขึ้น (ASEAN Defence Ministers' Meeting: ADMM) ซึ่งถือเป็นก้าวสำคัญในการยกระดับความร่วมมือทางทหารของอาเซียนให้เทียบเท่าความร่วมมือในด้านการต่างประเทศและเศรษฐกิจ ซึ่งการประชุม ADMM ได้รับการริเริ่มในที่ประชุมสุดยอดอาเซียน (ASEAN Summit Meeting) ครั้งที่ ๑๐ เมื่อวันที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๔๗ ณ กรุงเวียงจันทน์ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว โดยที่ประชุมได้รับรองแนวความคิดเรื่องการจัดให้มีการประชุมรัฐมนตรีกลาโหมอาเซียน ซึ่งต่อมาเมื่อวันที่ ๘ - ๙ พฤษภาคม ๒๕๔๘ มาเลเซียในฐานะประธานอาเซียนได้เป็นเจ้าภาพจัดการประชุม ADMM ขึ้นเป็นครั้งแรก โดยมีฉันทามติที่จะจัดขึ้นเป็นประจำทุกปี โดยหน่วยงานในกระทรวงกลาโหมที่ดำเนินการจัดการประชุมในกรอบ ADMM คือ สำนักงานนโยบายและยุทธศาสตร์ สำนักนโยบายและแผนกลาโหม ซึ่งเป็นหน่วยงานในสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงกลาโหม โดยมีหน้าที่ดำเนินการดำเนินนโยบายและยุทธศาสตร์ความร่วมมือด้านความมั่นคงระดับกระทรวงกับหน่วยงานภายในประเทศ รวมทั้งกับกระทรวงกลาโหมมิตรประเทศ และองค์การระหว่างประเทศ ในกิจการที่เกี่ยวข้องกับอาเซียน

โดยในการประชุม รมว.กท. อาเซียน (ADMM ครั้งที่ ๕) เมื่อ ๑๕ พ.ค.๕๔ ณ ประเทศอินโดนีเซีย ที่ผ่านมา ที่ประชุมฯ ได้ให้การรับรองเอกสารแนวความคิดในการเสริมสร้างความร่วมมือด้านอุตสาหกรรมป้องกันประเทศ (Concept Paper on Establishing ASEAN Defence Industry Collaboration : ADIC) ตามที่มาเลเซียเสนอ และกำหนดให้มีการจัดตั้ง Consultative Group มีหน้าที่วางแผน ประสานงาน ดำเนินการให้มีผลในทางปฏิบัติ ตลอดจนควบคุมกำกับดูแลโครงการตามที่ได้ตกลงกันภายใต้ ADIC โดยการดำเนินการที่ผ่านมาประเทศมาเลเซีย ในฐานะผู้ที่ริเริ่มในการผลักดันให้มีความร่วมมือด้านอุตสาหกรรมป้องกันประเทศระหว่างประเทศสมาชิกอาเซียน ได้เป็นเจ้าภาพจัดการประชุมสัมมนาเชิงปฏิบัติการความร่วมมือด้านอุตสาหกรรมป้องกันประเทศของอาเซียน (ASEAN Defence Industry Collaboration : ADIC) จำนวน ๒ ครั้ง โดยมีรายละเอียดสรุปได้ดังนี้

การประชุมฯ ครั้งที่ ๑ ระหว่าง ๑๗ - ๑๘ เม.ย.๕๕ ณ ประเทศมาเลเซีย

มาเลเซีย มีความประสงค์ให้ประเทศสมาชิกอาเซียน ลงนามในร่าง Terms of Reference For Consultative Group Regarding Asean Defence Industry Collaboration (TOR)

โดยสาระสำคัญของ TOR ประกอบด้วยรายละเอียดการดำเนินการ พร้อมทั้งงบประมาณค่าใช้จ่าย ซึ่งประเทศสมาชิกเห็นพ้องกันว่าขอนำร่างดังกล่าวไปพิจารณาในรายละเอียด เพื่อความรอบคอบ ก่อนที่จะมีการลงนามร่วมกัน

การประชุมฯ ครั้งที่ ๒ ระหว่าง ๒๕ – ๓๑ มี.ค.๕๖ ณ เกาะลังกาวิ ประเทศมาเลเซีย มีสาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. การพิจารณาแนวทางการดำเนินการความร่วมมือ ฯ

๑.๑ ยุทโธปกรณ์ขนาดเล็ก กระสุน และดินระเบิด (Small Arms And Ammunitions) สามารถกำหนดเป็นความร่วมมือระหว่างประเทศสมาชิก กท.อาเซียนได้ เนื่องจากแต่ละประเทศมีความต้องการวัตถุดิบและกำลังการผลิตสูง

๑.๒ พิจารณาให้มีการเดินทางเยือนโรงงานและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องระหว่างประเทศสมาชิก กท.อาเซียน เพื่อศึกษาความเป็นไปได้ต่อไป

๒. การพิจารณาร่างข้อกำหนดและขอบเขตของคณะที่ปรึกษาความร่วมมือด้านอุตสาหกรรมป้องกันประเทศกับ กท.อาเซียน (Terms of Reference for Consultative Group Regarding ASEAN Defence Industry Collaboration) ซึ่งเป็นการประชุมต่อเนื่องจากการประชุมครั้งที่ ๑ โดยเน้นย้ำการเข้าร่วมเป็นคณะที่ปรึกษา ADIC CG (ADIC Consultative Group) มาจากความสมัครใจของประเทศสมาชิก กท.อาเซียน และ ระบุวัตถุประสงค์ความร่วมมือที่ชัดเจนและสอดคล้องกับเอกสารแนวความคิดในการเสริมสร้างความร่วมมือด้านอุตสาหกรรมป้องกันประเทศ (Concept Paper on Establishing ASEAN Defence Industry Collaboration: ADIC) ตลอดจนความร่วมมือในกรอบ ADIC จะดำเนินการตามโครงการของประเทศสมาชิก กท.อาเซียนที่เข้าร่วมเป็นต้น

ในส่วนของกระทรวงกลาโหมประเทศไทย ปล.ท.ได้มอบหมายให้ สสอ.ศอพท. รับผิดชอบในการดำเนินการความร่วมมือด้านอุตสาหกรรมป้องกันประเทศระหว่าง กท.อาเซียน ได้พิจารณาจัดทำแนวทางการดำเนินการเพื่อพัฒนาความร่วมมือให้สอดคล้องกับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ซึ่งแบ่งการดำเนินการได้เป็น ๔ ชั้น ดังนี้

๑. ชั้นเตรียมการหรือเตรียมข้อมูล

สำรวจความต้องการผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมป้องกันประเทศ เสนอแนะรายการ ยุทโธปกรณ์ที่เหล่าทัพต้องการ (สอบถามเหล่าทัพอย่างเป็นทางการ) / ชี้ความสามารถ และความพร้อมที่จะผลิตร่วม/ฝ่ายไทยมีความพร้อมในการเป็นฐานการผลิต

๒. ชั้นเจรจាកำหนดรูปแบบความร่วมมือ

๒.๑ ประชุมร่วม Consultative Group หรือทวิภาคีกับประเทศที่ต้องการจะร่วมมือ เพื่อพิจารณารายการยุทธศาสตร์ รูปแบบความร่วมมือในขั้นต้นซึ่งแต่ละฝ่ายเสนอ (Project Considered) และแนวทางความร่วมมืออื่น ๆ ตามขอบเขตความรับผิดชอบ

๒.๒ กำหนดรายการยุทธศาสตร์และรูปแบบความร่วมมือ

๒.๒.๑ ดำเนินการผลิตร่วม (Joint Project) ใช้ฐานการผลิตในไทย

๒.๒.๒ ดำเนินการผลิตร่วม ใช้ฐานการผลิตในต่างประเทศ

๒.๒.๓ จัดหาผลิตภัณฑ์สำเร็จรูปจากต่างประเทศ (Individual requirement)

๒.๓ การเยี่ยมชมโรงงานผลิต

๓. ชั้นจัดทำโครงการ ฯ กำหนดหน่วยรับผิดชอบการผลิต

๓.๑ สสอป.สอพท.ขออนุมัติเดินทางไปต่างประเทศ โดยขอรับการสนับสนุน เงินงบประมาณของ สป.

๓.๒ ไทย กับ คู่ภาคี หรือ Consultative Group แลกเปลี่ยนการเยี่ยมชมโรงงาน เพื่อประเมินค่าสิ่งอำนวยความสะดวกในการผลิตเทคโนโลยี ฯลฯ (Technical Assesment of Facilities) ที่เกี่ยวข้องกับรายการยุทธศาสตร์ที่ตกลงให้ดำเนินการร่วม เพื่อศึกษาความเป็นไปได้ ในการดำเนินโครงการ ความคุ้มค่า (Feasibility Study ในด้าน Technic และ Cost Effectiveness) (เพิ่มเติมจากที่ กอปร.พิจารณา) และกำหนดเป็นโครงการร่วมลักษณะใดลักษณะหนึ่ง ดังนี้

๓.๒.๑ ต้องการร่วม ผลิตร่วม ใช้ฐานการผลิตในประเทศใดประเทศหนึ่ง

๓.๒.๒ ต้องการฝ่ายเดียว ผลิตร่วม ใช้ฐานการผลิตในประเทศใดประเทศหนึ่ง

๓.๒.๓ ต้องการฝ่ายเดียว ใช้ฐานการผลิตในประเทศใดประเทศหนึ่ง

๓.๓ กอปร.แต่งตั้งคณะผู้จัดการโครงการฝ่ายไทย (Project Manager) จากหน่วย รับผิดชอบการผลิต ปฏิบัติงานร่วมกับคู่ภาคี หรือ Consultative Group (อาจแต่งตั้งในขั้นศึกษา ความเป็นไปได้ เพื่อศึกษารายละเอียดทางเทคนิคและความคุ้มค่า) เพื่อกำหนดชิ้นส่วนที่จะผลิต (Component) ความต้องการข้อมูลทางเทคนิค (Technical Know-how) อุปกรณ์เครื่องจักร (Machine, Tool, Equipment) งบประมาณการลงทุน (Cost Data) วางแผนการผลิตโดยแต่ละฝ่าย ราคาขายชิ้นส่วน/ผลิตภัณฑ์ ตลอดจนพิจารณาร่วมกันออกค่าใช้จ่ายในรายการที่ตกลงกัน

๔. ขันนอมัติโครงการ

๔.๑ คณะผู้จัดการ โครงการนำเสนอข้อมูลโครงการ พร้อมประมาณการรายจ่าย
เงินทุนหมุนเวียนฯ ให้ กอป.พิจารณา

๔.๒ กอป.รายงาน รว.กท.เพื่อขออนุมัติ ครม.ให้ กท.ร่วมมือกับประเทศ
ในโครงการฯ

สรุป

ประเทศที่มีขีดความสามารถในการดำเนินงานด้านอุตสาหกรรมป้องกันประเทศ ประกอบด้วย ไทย มาเลเซีย อินโดนีเซีย สิงคโปร์ มีการดำเนินงานด้านอุตสาหกรรมป้องกันประเทศมาอย่างต่อเนื่อง และมีความพร้อมที่จะดำเนินการผลิตเพื่อพัฒนาไปสู่การส่งออก ซึ่งหากแต่ละประเทศมีการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ซึ่งกันและกัน อาจสามารถพัฒนาไปสู่การแข่งขันในตลาดโลกได้ ซึ่งประเทศในที่เหลือพร้อมให้ความร่วมมือตามขีดความสามารถของแต่ละประเทศ ซึ่งในส่วนของประเทศไทยซึ่งมีโรงงานผลิตอาวุธระเบิดที่มีขีดความสามารถสูงกว่าประเทศในภูมิภาคอาเซียนจึงควรที่จะใช้ข้อได้เปรียบนี้แนะนำเสนอเป็นโครงการความร่วมมือในการผลิตอาวุธ กระสุน วัตถุระเบิด โดยใช้โรงงานผลิตอาวุธของ กท. เป็นฐานการผลิตและ/หรือ สนับสนุนผลิตภัณฑ์ให้แก่โครงการความร่วมมือที่จะดำเนินการกับ กท. อาเซียน รวมทั้งจัดให้มีการเดินทางไปศึกษาดูงานการดำเนินกิจกรรมอุตสาหกรรมป้องกันประเทศ ของ กท.อาเซียน เพื่อรับทราบและแลกเปลี่ยนข้อมูล เพื่อเป็นการรองรับการจัดตั้งประชาคมอาเซียน ในปี พ.ศ.๒๕๕๘ ต่อไป

บทที่ ๔

แนวทางการพัฒนาความร่วมมือการดำเนินงาน ของศูนย์อำนวยการสร้างอาวุธฯ กับกลุ่มประเทศอาเซียน

การวิเคราะห์

จากบทที่ผ่านมาจะเห็นได้ว่าประเทศในกลุ่มอาเซียนบางประเทศได้ให้ความสำคัญกับอุตสาหกรรมป้องกันประเทศเป็นอย่างมาก โดยมีการส่งเสริมและพัฒนาเทคโนโลยีป้องกันประเทศอย่างเป็นระบบ มีการพัฒนาศักยภาพของตนเองผ่านการถ่ายทอดองค์ความรู้ที่เป็นประโยชน์ และปฏิรูปการจัดหาอาวุธยุทโธปกรณ์จากการเป็นเพียงผู้ซื้อให้มีการถ่ายทอดเทคโนโลยีเป็นการร่วมลงทุนระหว่างผู้ผลิตกับองค์การที่จัดตั้งขึ้นภายใต้นโยบายของรัฐ ซึ่งเป็นพื้นฐานไปสู่การพัฒนาและพึ่งพาตนเองในอนาคต ประเทศไทยเป็นหนึ่งในประเทศที่มีการดำเนินการด้านอุตสาหกรรมป้องกันประเทศ แต่ยังไม่มีการส่งเสริมกันอย่างจริงจังนัก โดยปัจจุบันมีขีดความสามารถเพียงเพื่อการซ่อมบำรุง และสร้างอาวุธยุทโธปกรณ์บางประเภทสนับสนุนให้แก่กองทัพเท่านั้น การส่งเสริมให้เกิดการพัฒนาในด้านอุตสาหกรรมป้องกันประเทศอย่างจริงจังเพื่อการส่งออกต่างประเทศยังไม่สามารถเกิดขึ้นได้เนื่องจากขัดต่อกฎหมายที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญ ซึ่งที่ผ่านมากระทรวงกลาโหมพยายามผลักดันให้เกิดขึ้นโดยส่งร่างกฎหมายให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาหลายครั้งแต่หลังจากที่ได้ให้สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตีความแล้วไม่ผ่านการพิจารณาโดยสามารถสรุปได้ดังนี้

๑. กท. ไม่มีหน้าที่โดยตรงในการประกอบอุตสาหกรรมป้องกันประเทศ แต่มีหน้าที่ป้องกันและรักษาความมั่นคงและประโยชน์ของชาติ

๒. กท. รับผิดชอบดูแลการบริหารจัดการเงินทุนหมุนเวียน จำนวน ๖ กองทุน และระเบียบเงินทุนหมุนเวียนดังกล่าวเปิดโอกาสให้เงินทุนหมุนเวียน (โดยผ่าน กท.) จำหน่ายผลผลิตจากการดำเนินงานตามวัตถุประสงค์ของเงินทุนหมุนเวียนดังกล่าวให้แก่กองทัพไทย หน่วยราชการอื่น ตลอดจนโรงงานผลิตอาวุธของเอกชนและการรับจ้างทำงานอันเกี่ยวกับการผลิตด้วย รวมทั้งจำหน่ายให้แก่ต่างประเทศตามที่คณะรัฐมนตรีอนุมัติได้ ตามข้อ ๖ ระเบียบ กท. ว่าด้วยเงินทุนหมุนเวียน

อุตสาหกรรมป้องกันประเทศ พ.ศ.๒๕๒๕ เงินทุนหมุนเวียนของ กท. จึงสามารถดำเนินการให้เป็นไปตามความต้องการของ กท. ได้อยู่แล้ว โดยไม่ต้องเสนอร่างพระราชบัญญัติอุตสาหกรรมป้องกันประเทศและการพลังงานทหาร

๓. ร่างพระราชบัญญัติอุตสาหกรรมป้องกันประเทศและการพลังงานทหารฯ มีข้อจำกัดที่ไม่อาจดำเนินการได้ เพราะการกำหนดให้ กท. เป็นผู้ประกอบกิจการทางธุรกิจโดยตรง เป็นการขัดแย้งกับการเป็นส่วนราชการตามความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๒ และคณะที่ ๕) และการดำเนินการตามความประสงค์ของ กท. สามารถดำเนินการได้อยู่แล้วภายใต้กฎหมายปัจจุบัน

แต่ทั้งนี้คณะกรรมการกฤษฎีกาได้ให้คำแนะนำว่า หาก กท. เห็นว่าจำเป็นต้องมีการพัฒนาการผลิตและจำหน่ายอาวุธ โดยมีหน่วยงานที่ดำเนินการในทางธุรกิจเป็นผู้รับผิดชอบ โดยเฉพาะ ก็อาจดำเนินการได้สองแนวทาง คือ

แนวทางที่หนึ่ง ถ้าต้องการดำเนินการในฐานะหน่วยงานของรัฐ ควรตรากฎหมายในการจัดตั้งรัฐวิสาหกิจในสังกัด กท.

แนวทางที่สอง ถ้าต้องการดำเนินการลักษณะหน่วยงานธุรกิจ ก็อาจดำเนินการในรูปแบบบริษัทซึ่งสามารถระดมทุนได้

ดังนั้นในปัจจุบันศูนย์การอุตสาหกรรมป้องกันประเทศซึ่งถือเป็นหน่วยงานที่รับผิดชอบในด้านนี้จึงได้ มีความเห็นให้ชะลอการเสนอร่างพระราชบัญญัติอุตสาหกรรมป้องกันประเทศไว้ก่อน และให้ดำเนินการด้านอุตสาหกรรมป้องกันประเทศ ตามแนวทางของคณะกรรมการกฤษฎีกา

การพัฒนาความร่วมมือการดำเนินงานของศูนย์อำนวยการสร้างอาวุธฯ กับกลุ่มประเทศอาเซียน

ศูนย์อำนวยการสร้างอาวุธ ศูนย์การอุตสาหกรรมป้องกันประเทศและพลังงานทหาร ซึ่งแม้ว่าจะเป็นหน่วยงานที่มีขีดความสามารถในงานด้านการวิจัย พัฒนา ผลิตอาวุธ ยุทโธปกรณ์ และส่วนประกอบยุทโธปกรณ์ ตลอดจนผลิตกระสุนปืนใหญ่และลูกระเบิดยิง เพื่อสนับสนุนและจำหน่ายให้แก่เหล่าทัพ ส่วนราชการ องค์กร หรือภาคเอกชน อยู่แล้ว แต่ด้วยข้อจำกัดด้านกฎหมายจึงเป็นอุปสรรคที่สำคัญในการส่งเสริมการดำเนินงานอุตสาหกรรมป้องกันประเทศเพื่อการส่งออกต่างประเทศ แต่อย่างไรก็ตามแม้ว่าผลิตภัณฑ์ต่างๆ จะไม่สามารถจำหน่ายให้กับต่างประเทศได้ในขณะนี้ ศูนย์อำนวยการสร้างอาวุธฯ ยังคงสามารถพัฒนาขีดความสามารถในการผลิตให้ดียิ่งขึ้นไป

โดยได้กำหนดเป็นแผนยุทธศาสตร์ ของ สอว.ศอพท. ปี ๒๕๕๗ - ๒๕๕๘ โดยมีรายละเอียดที่สำคัญดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาบุคลากรเพื่อให้การดำเนินงานตามพันธกิจ สัมฤทธิ์ผล

กลยุทธ์ที่ ๑.๑ การมีส่วนร่วมโดยการสร้างความรู้และความเข้าใจต่อกำลังพลทุกระดับ

กลยุทธ์ที่ ๑.๒ การจัดทำแผนเพื่อเตรียมความพร้อมในการจัดทำแผนการรับ
การบริหารและพัฒนาบุคลากร

กลยุทธ์ที่ ๑.๓ การเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงาน โดยการจัดการฝึกอบรมอย่าง
ต่อเนื่อง

กลยุทธ์ที่ ๑.๔ การฝึกอบรมบุคลากรผ่านระบบอินทราเน็ต

กลยุทธ์ที่ ๑.๕ การวัดผลการทำงานโดยการประเมินผลการปฏิบัติงานเป็นรายบุคคล

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาปรับปรุงกระบวนการทำงานเพื่อสร้าง ความพร้อมในการพึ่งพาตนเอง

กลยุทธ์ที่ ๒.๑ การลดระยะเวลาการส่งมอบกระสุนตามความต้องการของเหล่าทัพ

กลยุทธ์ที่ ๒.๒ การปรับปรุงระบบการบริหารจัดการพัสดุคงเหลือคลังให้มี
ประสิทธิภาพ

กลยุทธ์ที่ ๒.๓ การควบคุมคุณภาพผลิตภัณฑ์โดยการปรับปรุงแก้ไขมาตรฐาน
การทดสอบฯ และคุณลักษณะเฉพาะ สป.ฯ เดิม และจัดทำใหม่

กลยุทธ์ที่ ๒.๔ การควบคุมต้นทุนการผลิต

กลยุทธ์ที่ ๒.๕ การปรับปรุงกระบวนการทำงาน โดยการบริหารจัดการสารสนเทศ
อย่างมีประสิทธิภาพ

กลยุทธ์ที่ ๒.๖ การพัฒนาการบริหารเงินทุนหมุนเวียน

กลยุทธ์ที่ ๒.๗ การเพิ่มประสิทธิภาพการทำงาน โดยดำเนินกิจกรรม ๕ ส

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การดำรงขีดความสามารถโดยการผลิตสนับสนุน กองทัพอย่างต่อเนื่อง

กลยุทธ์ที่ ๓.๑ การผลิตกระสุน

กลยุทธ์ที่ ๓.๒ การพัฒนาปรับปรุงอาวุธยุทโธปกรณ์

กลยุทธ์ที่ ๓.๓ การจัดทำเครื่องช่วยฝึก

กลยุทธ์ที่ ๓.๔ การควบคุมประสิทธิภาพด้านการปฏิบัติการผลิต

กลยุทธ์ที่ ๓.๕ การเตรียมความพร้อมของโรงงานเพื่อการผลิต
กลยุทธ์ที่ ๓.๖ การสนองประโยชน์ต่อผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

แผนภาพที่ ๔ - ๑ การผลิตกระสุน ป. และ ลย./ค.

แผนภาพที่ ๔ - ๒ ปบค. ๑๐๕ มม. อัตราร

แผนภาพที่ ๔ - ๓ ปบก. ๑๕๕ มม. อัตราร

แผนภาพที่ ๔ - ๔ เครื่องช่วยฝึกจำลองชนิดอัดอากาศใช้กับเครื่องยิงลูกระเบิด

แผนภาพที่ ๔ - ๕ เครื่องช่วยฝึกชุดสับเปลี่ยนลูกเลื่อนสำหรับ ปลย. เอ็ม ๑๖

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การจัดการด้านการตลาดและการขาย

กลยุทธ์ที่ ๔.๑ การประชาสัมพันธ์

กลยุทธ์ที่ ๔.๒ การให้บริการหลังการขายตามระบบบริหารคุณภาพ ISO 9001

กลยุทธ์ที่ ๔.๓ การดำเนินการตอบกลับต่อข้อเสนอแนะ, ข้อคิดเห็น, ข้อร้องเรียน และการร้องขอของผู้ใช้ (Feed back) อย่างต่อเนื่องและรวดเร็ว

กลยุทธ์ที่ ๔.๔ กิจกรรมส่งเสริมการขาย

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การวิจัยและพัฒนาอาวุธยุทธโปกรณ์

กลยุทธ์ที่ ๕.๑ การวิจัยและพัฒนายุทธโปกรณ์

กลยุทธ์ที่ ๕.๒ การนำผลงานวิจัยพัฒนาเข้าสู่สายการผลิต

กลยุทธ์ที่ ๕.๓ การส่งเสริมความร่วมมือด้านการวิจัยร่วมกับองค์กรภายนอก

สรุป

หากศูนย์อำนวยการสร้างอาวุธ ศูนย์การอุตสาหกรรมป้องกันประเทศและพลังงานทหาร จะได้รับประโยชน์อย่างสูงสุดจากความร่วมมือด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมป้องกันประเทศแล้ว รัฐบาลควรส่งเสริมให้มีการส่งออกต่างประเทศโดยปรับปรุงกฎหมายที่ขัดต่อการดำเนินการดังกล่าว ซึ่งหากมีการแก้ปัญหาในส่วนนี้จะทำให้การดำเนินการด้านอุตสาหกรรมป้องกันประเทศมีการพัฒนาให้เป็นมาตรฐานสากลมากขึ้น และก่อให้เกิดรายได้ให้กับประเทศชาติต่อไป

บทที่ ๕

สรุป และข้อเสนอแนะ

สรุป

ที่ผ่านมามหาวิทยาลัยของอาเซียนล้วนแต่ได้มีการพัฒนาขีดความสามารถในการผลิตอาหารที่ตนเองใช้ประจำการอยู่อย่างต่อเนื่อง แต่ก็ไม่ได้มีความร่วมมือในด้านอุตสาหกรรมป้องกันประเทศกันอย่างจริงจัง ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะความหวาดระแวงหรือการมุ่งความสนใจไปยังภารกิจหลัก นั่นก็คือ การสนับสนุนการพัฒนากองทัพของประเทศตนมากกว่า การรวมกลุ่มเป็นประชาคมอาเซียนน่าจะทำให้เกิดความร่วมมือกันมากขึ้น ไม่ว่าจะเป็นการว่าจ้างซ่อมบำรุงยุทโธปกรณ์จากบริษัทในประเทศอาเซียน การร่วมมือวิจัย หรือพัฒนายุทโธปกรณ์ หรือการกำหนดโครงการจัดหาร่วมกันการรวมกลุ่มพัฒนายุทโธปกรณ์หรือจัดหายุทโธปกรณ์ ซึ่งสามารถดำเนินการได้โดยกำหนด “ความชำนาญเฉพาะด้าน” ของแต่ละประเทศ เพื่อป้องกันมิให้เกิดความซับซ้อนกันในการผลิต โดยหากมีการผลิตอาหารที่ซ้ำซ้อนกัน อาจจะแลกเปลี่ยนข้อมูล - ข่าวสาร ตลอดจนขีดความสามารถทางด้านเทคนิคระหว่างกันได้ เพื่อทำให้เกิดการพัฒนาอุตสาหกรรมอาหารขึ้นอย่างแท้จริง และช่วยไม่ให้เกิดปัญหาการขาดมาตรฐานของระบบอาหาร ซึ่งอาจเป็นหลักประกันด้านการตลาดของอาหารในภูมิภาคนี้ได้ ซึ่งในอนาคตหากประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียนเริ่มเป็นรูปเป็นร่างและมีความเข้มแข็งเพียงพอ เราอาจคาดการณ์การร่างยุทธศาสตร์เพื่อสร้างความมั่นคงในอาเซียนร่วมกัน ซึ่งอาจจะนำมาสู่ความต้องการร่วม (Common Requirement) ที่นำไปสู่การเปิดโครงการร่วมในอนาคตได้ต่อไป

ข้อเสนอแนะ

จากที่กล่าวมาแล้ว จะเห็นได้ว่าอุตสาหกรรมป้องกันประเทศถือเป็นงานหลักที่ชาติสมาชิกอาเซียนให้ความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง และต่างก็มีความมุ่งหวังที่จะให้การเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในปี ๒๕๕๘ เป็นบันไดไปสู่การพัฒนาด้านความร่วมมือด้านอุตสาหกรรมประเทศที่ยั่งยืน ดังนั้น หากนักวิจัยหรือผู้ที่ต้องการทำงานวิจัยต่อยอดผลงานวิจัยนี้สามารถดำเนินการได้ในลักษณะคล้ายคลึงกัน แต่อาจแตกต่างกันไปตามภารกิจของแต่ละหน่วยงาน ซึ่งในส่วน

ของศูนย์อำนวยการสร้างอาวุธ ศูนย์การอุตสาหกรรมป้องกันประเทศและพลังงานทหาร ถือว่าเป็นโอกาสอันดีที่ได้ดำเนินการวิจัยเพื่อที่จะเตรียมความพร้อมในด้านต่างๆ ก่อน โดยมีรายละเอียดดังนี้

๑. การจัดทำยุทธศาสตร์และแผนแม่บทในการพัฒนาให้สอดคล้องกับการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

๒. การปรับปรุงกฎหมายและระเบียบข้อบังคับต่างๆ ที่เป็นอุปสรรคต่อการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ที่ได้จากอุตสาหกรรมป้องกันประเทศ

๓. การพัฒนาและทบทวนองค์ความรู้ด้านการผลิตอาวุธและกระสุน เพื่อให้มีความพร้อมในสายการผลิต และเพื่อรักษาองค์ความรู้ที่ได้รับการถ่ายทอดองค์ความรู้จากต่างประเทศให้คงอยู่ต่อไป

๔. การพัฒนาระบบการควบคุมคุณภาพของสายการผลิตให้เป็นไปตามมาตรฐานสากล

๕. การพัฒนาศักยภาพด้านการวิจัยและพัฒนา ตลอดจนการแลกเปลี่ยนองค์ความรู้กับประเทศสมาชิก

๖. การพัฒนาความรู้ด้านภาษาอังกฤษให้กับกำลังพล ให้มีทักษะในการ ฟัง พูด อ่าน และเขียนได้เป็นอย่างดี

๗. ปรับทัศนคติและสร้างความเข้าใจแก่กำลังพลในการมีส่วนร่วมในประชาคมอาเซียน

ซึ่งการพัฒนาด้านอุตสาหกรรมป้องกันประเทศเหล่านี้จะเป็นแรงกระตุ้นให้ศูนย์อำนวยการสร้างอาวุธฯ มีการพัฒนาขีดความสามารถในการผลิตให้ดียิ่งขึ้นและพร้อมต่อการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในอนาคตต่อไป

บรรณานุกรม

หนังสือ

กลาโหม, กระทรวง. แนวทางปฏิบัติของกระทรวงกลาโหมในการรองรับการจัดตั้งประชาคมอาเซียน
ในปี ๒๕๕๘. กรุงเทพฯ: แผนกโรงพิมพ์ กองบริการ สำนักงานสนับสนุน

สำนักงานปลัดกระทรวงกลาโหม, ๒๕๕๕.

เทคโนโลยีป้องกันประเทศ, สถาบัน. (องค์การมหาชน) กระทรวงกลาโหม.

ความพร้อมด้านอุตสาหกรรมป้องกันประเทศของไทยสู่เส้นทางอาเซียน ๒๐๑๕.

กรุงเทพฯ: บริษัท ซีโน พับลิชชิ่ง (ประเทศไทย) จำกัด, พ.ย.๒๕๕๖.

วารสารและหนังสือพิมพ์

ทรงพล ไพนุพงศ์, พลตรี. “อาเซียนกับการเพิ่มขีดความสามารถทางทหาร ๒๐๑๐”, วารสารยุทธโยธ.
ปีที่ ๑๑๘ (ฉบับที่ ๔), ประจำเดือน ก.ค. – ก.ย. ๕๓. หน้า ๓๒ – ๓๕.

นโยบายและแผนกลาโหม, สำนัก. “กระทรวงกลาโหมก้าวสู่ประชาคมความมั่นคงอาเซียน”,
วารสารหลักเมือง. ปีที่ ๒๑ (ฉบับที่ ๒๕๕), ประจำเดือน ต.ค.๕๕. หน้า ๒๗ – ๓๐.

อัญชลี ชัยชาญกุล, ร้อยเอกหญิง. “กองทัพไทยกับการเป็นประชาคมอาเซียนในปี ๕๘”,

วารสารหลักเมือง. ปีที่ ๒๒ (ฉบับที่ ๒๖๖), ประจำเดือน พ.ค.๕๖. หน้า ๑๔ – ๑๗.

สุรชาติ บำรุงสุข. “ประชาคมอาเซียน: มิติด้านความมั่นคง”, จุดสารความมั่นคงศึกษา. ฉบับที่ ๑๐๓,
ประจำเดือน ม.ค.๕๕. หน้า ๑ – ๓๕.

เอกสารไม่ตีพิมพ์

ยุทธศึกษาทหารบก, กรม. “บทบาทของกองทัพบกในการเตรียมความพร้อมสู่ประชาคมอาเซียน
ในปี พ.ศ. ๒๕๕๘”. เอกสารประกอบการสัมมนาทางวิชาการ ศูนย์พัฒนาหลักนิยม
และยุทธศาสตร์. วันที่ ๒๓ – ๒๕ พ.ค.๕๕.

นโยบายและแผนกลาโหม, สำนัก. “การสัมมนากำหนดนโยบายและแนวความคิดในการควบคุม
ยุทธภัณฑ์ในโอกาสที่ประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมอาเซียนในปี ๒๕๕๘”.

เอกสารประกอบการสัมมนา. วันที่ ๑๗ – ๑๘ ธ.ค.๕๖.

พรพจน์ เมธาวุฒินันท์, พันเอก. “บทบาทของทหารในการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน”.
สรุปผลการบรรยาย. วันที่ ๒๖ ก.พ.๕๖.

ภาคผนวก

คำถาม

๑. หาก กท. ได้ดำเนินการแก้ไขข้อจำกัดทางกฎหมายเรียบร้อยแล้ว และประเทศในกลุ่มอาเซียนมีความต้องการสั่งซื้อกระสุนของ สอว.ศอพท. ในปัจจุบันท่านคิดว่าจะสามารถดำเนินการได้หรือไม่ หากได้ขอทราบว่ามีผลิตภัณฑ์ใดที่สามารถดำเนินการได้โดยทันที

ตอบ สามารถดำเนินการได้ โดยสายการผลิต ลย./ค. มีความพร้อมในการผลิตให้กับลูกค้าได้โดยทันที

๒. ท่านมีแนวคิดอย่างไรในการใช้โอกาสในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนในปี ๒๕๕๘ ในด้านการวิจัยและพัฒนา

ตอบ เนื่องจากประเทศสิงคโปร์มีสายการผลิตและผลิตภัณฑ์ที่สอดคล้องกับ สอว.ศอพท. ดังนั้น สอว.ศอพท. สามารถใช้โอกาสนี้ในการดำเนินการวิจัยและพัฒนาาร่วมกันได้ อาทิ งานวิจัย ค.๑๒๐ ติดตั้งบนยานพาหนะ, งานวิจัยรถเกราะล้อยาง

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ	พลตรี นกนต์ สร้างสมวงษ์
วัน เดือน ปีเกิด	๕ มกราคม ๒๕๐๓
การศึกษา	<p>การศึกษาก่อนเข้ารับราชการ</p> <ul style="list-style-type: none">- พ.ศ.๒๕๒๐ รร.เข็นต์คาเบรียล- พ.ศ.๒๕๒๒ รร.เตรียมทหาร- พ.ศ.๒๕๒๖ รร.นายร้อยพระจุลจอมเกล้า <p>การศึกษามือเข้ารับราชการแล้ว</p> <ul style="list-style-type: none">- พ.ศ.๒๕๒๘ ชั้นนายร้อย เหล่า ร. รุ่นที่ ๗๔ รร.ร.ศร. ตั้งแต่ ๕ พ.ย.๒๘ - ๑๗ ก.พ.๓๐- พ.ศ.๒๕๓๒ ชั้นนายพัน เหล่า ร. รุ่นที่ ๕๒ รร.ร.ศร. ตั้งแต่ ๔ ต.ค.๓๒ - ๘ เม.ย.๓๓- หลักสูตรหลักประจำ ชุดที่ ๗๑ รร.สช.ทบ. ตั้งแต่ ๔ ต.ค.๓๕ - ๑๖ ก.ย.๓๖- หลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง ตั้งแต่ ๑ พ.ค.๔๕ - ๑ ก.ค.๕๑
ประวัติการทำงาน โดยย่อ	<p>พ.ศ.๒๕๒๗ ผู้บังคับหมวดปืนเล็ก กองร้อยอาวุธเบา กองพันทหารราบที่ ๕ กรมทหารราบที่ ๒ รักษาพระองค์</p> <p>พ.ศ.๒๕๓๐ ผู้บังคับกองร้อยอาวุธเบา กองพันทหารราบที่ ๓ กรมทหารราบที่ ๒ รักษาพระองค์</p> <p>พ.ศ.๒๕๓๒ ผู้บังคับหมวด กองพันนักเรียน กรมนักเรียน โรงเรียนเตรียมทหาร</p> <p>พ.ศ.๒๕๓๓ ผู้บังคับกองร้อยสนับสนุนการรบ กองพันทหารราบที่ ๓ กรมทหารราบที่ ๒ รักษาพระองค์</p> <p>พ.ศ.๒๕๓๔ ผู้บังคับกองร้อยอาวุธเบา กองพันที่ ๑ กรมทหารราบที่ ๑ มหาดเล็กรักษาพระองค์</p> <p>พ.ศ.๒๕๓๕ ประจำโรงเรียนเสนาธิการทหารบก</p> <p>พ.ศ.๒๕๓๖ อาจารย์โรงเรียนเสนาธิการทหารบก สถาบันวิชาการทหารบกชั้นสูง</p> <p>พ.ศ.๒๕๓๘ นายทหารยุทธการ กรมยุทธการทหารบก</p>

	พ.ศ.๒๕๓๕	รองเสนาธิการ กรมทหารราบที่ ๑ มหาดเล็กรักษาพระองค์
	พ.ศ.๒๕๔๑	ฝ่ายเสนาธิการประจำผู้บังคับบัญชา (อัตราพันเอก)
	พ.ศ.๒๕๔๔	ประจำกรมส่งกำลังบำรุงทหารบก
	พ.ศ.๒๕๔๔	หัวหน้าสรรพกำลังทหารบก มณฑลทหารบกที่ ๑๒
	พ.ศ.๒๕๔๕	เสนาธิการ กรมทหารราบที่ ๒ รักษาพระองค์
	พ.ศ.๒๕๔๖	รองผู้บังคับการ กรมทหารราบที่ ๒ รักษาพระองค์
	พ.ศ.๒๕๔๘	ฝ่ายเสนาธิการประจำผู้บังคับบัญชา (อัตราพันเอก(พิเศษ))
	พ.ศ.๒๕๕๑	นายทหารปฏิบัติการประจำ มณฑลทหารบกที่ ๑๑
	พ.ศ.๒๕๕๑	ผู้อำนวยการกองข่าว กองทัพน้อยที่ ๑
	พ.ศ.๒๕๕๒	นายทหารฝ่ายเสนาธิการประจำรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม (อัตราพลตรี)
	พ.ศ.๒๕๕๓	หัวหน้าสำนักงานรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม
	พ.ศ.๒๕๕๔	เสนาธิการ กรมการอุตสาหกรรมทหาร ศูนย์การอุตสาหกรรมป้องกันประเทศและพลังงานทหาร
ตำแหน่งปัจจุบัน	พ.ศ.๒๕๕๕	รองผู้บัญชาการ ศูนย์อำนาจการสร้างอาวุธ ศูนย์การอุตสาหกรรมป้องกันประเทศและพลังงานทหาร

สรุปย่อ

ลักษณะวิชา การทหาร

เรื่อง แนวทางการพัฒนาการดำเนินงานของศูนย์อำนวยการสร้างอาวุธ
สำนักงานปลัดกระทรวงกลาโหมกับกลุ่มประเทศอาเซียน

ผู้วิจัย พลตรี นกนธ์ สร้างสมวงษ์ หลักสูตร วปอ. รุ่นที่ ๕๖

ตำแหน่ง รองผู้บัญชาการศูนย์อำนวยการสร้างอาวุธ ศูนย์การอุตสาหกรรมป้องกันประเทศ
และพลังงานทหาร

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในโลกปัจจุบันความสัมพันธ์ระหว่างประเทศในระดับพหุภาคีในทุกระดับใดมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง เพราะเป็นการรวมเอาทรัพยากรทุกด้านจากประเทศสมาชิกมาแบ่งปันและเติมเต็มซึ่งกันและกัน อีกทั้ง ยังเป็นการเสริมสร้างความแข็งแกร่งเพื่อให้มีอำนาจต่อรองต่อกลุ่มประเทศนอกภูมิภาค ไม่ว่าจะเป็นเรื่องการค้า การลงทุน หรือเรื่องความมั่นคง ดังนั้น กลุ่มประเทศอาเซียน (ASEAN) ในฐานะที่เป็นพหุภาคีระดับภูมิภาคได้เล็งเห็นถึงความสำคัญในเรื่องนี้ จึงได้กำหนดเป้าหมายที่จะนำประเทศสมาชิกเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในปี ๒๕๕๘ โดยมีวัตถุประสงค์ให้อาเซียนเป็นภูมิภาคที่มีสันติสุข และดำรงความเป็นกลาง มีวิธีการร่วมกันแก้ไขข้อพิพาทและลดความขัดแย้งโดยสันติวิธี ด้วยเหตุนี้ จึงทำให้หน่วยงานทุกภาคส่วนในประเทศต้องเตรียมความพร้อมในทุกๆ ด้าน เพื่อรองรับผลต่างๆ ที่จะเกิดขึ้นในอนาคต

กระทรวงกลาโหมเป็นหน่วยงานหลักที่รับผิดชอบด้านการป้องกันประเทศ, การเพิ่มขีดความสามารถ และรักษาผลประโยชน์ของชาติ ตลอดจนสร้างความร่วมมือด้านความมั่นคงกับประเทศเพื่อนบ้าน ประเทศในกลุ่มอาเซียน และมิตรประเทศ เพื่อลดความหวาดระแวงในการสร้างสันติภาพ จึงได้ร่วมกับประเทศสมาชิกจัดเตรียมแผนปฏิบัติการ ๓ ปี (๒๕๕๖ - ๒๕๕๘) ในการเตรียมการด้านความมั่นคงประชาคมอาเซียนในปี พ.ศ.๒๕๕๘ โดยมีกรอบแนวความคิดในร่างกรอบการประชุมรัฐมนตรีกลาโหมอาเซียน (ASEAN Defence Ministers' Meeting : ADMM) และกรอบการประชุมรัฐมนตรีกลาโหมอาเซียนกับรัฐมนตรีกลาโหมประเทศคู่เจรจา (ASEAN Defence Ministers' Meeting - Plus : ADMM - Plus) จำนวน ๕ เรื่อง ซึ่งแนวความคิด

ว่าด้วยความร่วมมือด้านอุตสาหกรรมป้องกันประเทศในกรอบอาเซียน (Concept Paper on ASEAN Defence Industry Collaboration) นั้น ถือเป็นเรื่องที่สำคัญที่นำเข้ามาอภิปรายในที่ประชุม

กระทรวงกลาโหมมีนโยบายที่จะพัฒนาผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมป้องกันประเทศให้มีมาตรฐานและตรงความต้องการของหน่วยใช้ เพื่อการพึ่งพาตนเอง และส่งเสริมกิจการอุตสาหกรรมป้องกันประเทศโดยการบูรณาการขีดความสามารถของภาครัฐและเอกชน รวมทั้งแสวงหาความร่วมมือในการพัฒนาอุตสาหกรรมป้องกันประเทศในกลุ่มประเทศอาเซียน เพื่อสร้างหลักประกันความมั่นคงร่วมกัน โดยอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของศูนย์การอุตสาหกรรมป้องกันประเทศและพลังงานทหาร

ศูนย์อำนวยการสร้างอาวุธ ศูนย์การอุตสาหกรรมป้องกันประเทศและพลังงานทหารเป็นหน่วยขึ้นตรงของศูนย์การอุตสาหกรรมป้องกันประเทศและพลังงานทหารมีหน้าที่รับผิดชอบในงานด้านการวิจัย พัฒนา ผลิตอาวุธ ยุทโธปกรณ์ และส่วนประกอบยุทธโธปกรณ์ ตลอดจนผลิตกระสุนปืนใหญ่และลูกระเบิดยิง เพื่อสนับสนุนและจำหน่ายให้แก่เหล่าทัพ ส่วนราชการ องค์กร หรือภาคเอกชนทั้งภายในและต่างประเทศ รวมทั้งตอบสนองนโยบายในการพึ่งพาตนเองในด้านความมั่นคงของชาติ ด้วยเหตุนี้ศูนย์อำนวยการสร้างอาวุธฯ จึงเป็นหน่วยงานที่สำคัญที่จะตอบสนองแนวความคิดความร่วมมือด้านอุตสาหกรรมป้องกันประเทศในกรอบอาเซียนของกระทรวงกลาโหมได้เป็นอย่างดี

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

๑. เพื่อศึกษาสภาพความร่วมมือของศูนย์อำนวยการสร้างอาวุธฯ กับกลุ่มประเทศอาเซียนในปัจจุบัน

๒. เพื่อเสนอแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานของศูนย์อำนวยการสร้างอาวุธกับกลุ่มประเทศอาเซียน

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยนี้จะมุ่งเน้นเพื่อให้ได้ข้อเสนอแนะแนวทางในการเตรียมความพร้อมที่จะเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในปี ๒๕๕๘ ของศูนย์อำนวยการสร้างอาวุธฯ โดยใช้กรอบแนวความคิดในร่างการประชุมรัฐมนตรีกลาโหมอาเซียน และนโยบายของกระทรวงกลาโหมไทยในเรื่องอุตสาหกรรมป้องกันประเทศด้านการผลิตกระสุนปืนใหญ่และลูกระเบิดยิงเป็นแนวทางในการดำเนินการวิจัย

วิธีการดำเนินการวิจัย

โดยการศึกษาจากเอกสาร วรรณกรรม และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องและทำการวิเคราะห์ข้อจำกัดต่างๆ ของนโยบายและกฎหมายภายในประเทศและกลุ่มประเทศสมาชิก เพื่อให้ได้วิธีในการพัฒนาปรับปรุงการดำเนินงานของศูนย์อำนวยการสร้างอาวุธฯ ให้มีความพร้อมที่จะเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ในปี ๒๕๕๘ โดยให้สามารถสนองตอบกรอบแนวความคิดด้านความร่วมมือด้านอุตสาหกรรมป้องกันประเทศของกระทรวงกลาโหมของชาติสมาชิกอาเซียน ตลอดจนวิเคราะห์ความเป็นไปได้ในการนำผลิตภัณฑ์มาจำหน่ายให้กับชาติสมาชิกอาเซียน

ผลการวิจัย

จากผลการศึกษาพบว่าประเทศในกลุ่มอาเซียนมีบทบาทมากขึ้นในด้านการเมืองระหว่างประเทศ เพราะเป็นตลาดที่ส่งสินค้าไปขายทั่วโลกและนำเข้าวัตถุดิบจากต่างประเทศเป็นจำนวนมาก ภูมิภาคอาเซียนมีจุดยุทธศาสตร์ที่สำคัญของโลก คือ ช่องแคบมะละกา ซึ่งอยู่ระหว่างมหาสมุทรแปซิฟิกกับมหาสมุทรอินเดีย โดยเป็นเส้นทางการเดินเรือที่สำคัญของโลก แต่ทั้งนี้ในด้านการป้องกันประเทศสมาชิกอาเซียนส่วนใหญ่ล้วนแล้วแต่พึ่งพาการนำเข้ายุทโธปกรณ์จากต่างประเทศเพื่อเสริมสร้างความมั่นคงและขีดความสามารถในการรักษาอธิปไตยและผลประโยชน์ของชาติ โดยจำนวนอาวุธและยุทโธปกรณ์ที่นำเข้าจะขึ้นอยู่กับแผนและยุทธศาสตร์ป้องกันประเทศ ความสามารถในการผลิตขึ้นเอง แต่ที่สำคัญที่สุดคือ งบประมาณ โดยเฉพาะภายใต้สถานการณ์ทางเศรษฐกิจในยุคปัจจุบัน ทำให้งบประมาณกระทรวงกลาโหมเกือบทุกประเทศมีการปรับลดลง ด้วยเหตุนี้ ประเทศสมาชิกบางประเทศ จึงให้ความสำคัญกับอุตสาหกรรมป้องกันประเทศเป็นอย่างมาก โดยมีการส่งเสริมและพัฒนาอย่างจริงจัง ซึ่งได้แก่ สาธารณรัฐสิงคโปร์, มาเลเซีย, สาธารณรัฐอินโดนีเซีย และประเทศไทย

ความร่วมมือของกลุ่มประเทศอาเซียนในการพัฒนาอุตสาหกรรมป้องกันประเทศของอาเซียนรัฐบาลนั้นจะแบ่งมอบความรับผิดชอบให้กระทรวงกลาโหมเป็นหน่วยงานหลักในการดำเนินการ โดยกระทรวงกลาโหมของอาเซียนได้จัดให้มีการประชุมรัฐมนตรีกลาโหมอาเซียนขึ้น (ASEAN Defence Ministers' Meeting: ADMM) ซึ่งถือเป็นก้าวสำคัญในการยกระดับความร่วมมือทางทหารของอาเซียนให้เทียบเท่าความร่วมมือในด้านการต่างประเทศและเศรษฐกิจ ซึ่งการประชุม ADMM ได้รับการริเริ่มในที่ประชุมสุดยอดอาเซียน (ASEAN Summit Meeting) ครั้งที่ ๑๐ เมื่อวันที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๔๖ ณ กรุงเวียงจันทน์ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว โดยที่ประชุมได้รับรองแนวความคิดเรื่องการจัดให้มีการประชุมรัฐมนตรีกลาโหมอาเซียน

ซึ่งต่อมาเมื่อวันที่ ๘ - ๙ พฤษภาคม ๒๕๔๙ มาเลเซียในฐานะประธานอาเซียนได้เป็นเจ้าภาพจัดการประชุม ADMM ขึ้นเป็นครั้งแรก โดยมีฉันทามติที่จะจัดขึ้นเป็นประจำทุกปี โดยหน่วยงานในกระทรวงกลาโหมที่ดำเนินการจัดการประชุมในกรอบ ADMM คือ สำนักงานนโยบายและยุทธศาสตร์ สำนักงานนโยบายและแผนกลาโหม ซึ่งเป็นหน่วยงานในสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงกลาโหม โดยมีหน้าที่ ดำเนินการด้านนโยบายและยุทธศาสตร์ความร่วมมือด้านความมั่นคงระดับกระทรวงกับหน่วยงานภายในประเทศ รวมทั้งกับกระทรวงกลาโหมมิตรประเทศ และองค์การระหว่างประเทศ ในกิจการที่เกี่ยวข้องกับอาเซียน

โดยในการประชุม รมว.กห.อาเซียน (ADMM ครั้งที่ ๕) เมื่อ ๑๕ พ.ค.๕๔ ณ ประเทศอินโดนีเซีย ที่ผ่านมาที่ประชุมฯ ได้ให้การรับรองเอกสารแนวความคิดในการเสริมสร้างความร่วมมือด้านอุตสาหกรรมป้องกันประเทศ (Concept Paper on Establishing ASEAN Defence Industry Collaboration : ADIC) ตามที่มาเลเซียเสนอ และกำหนดให้มีการจัดตั้ง Consultative Group มีหน้าที่วางแผน ประสานงาน ดำเนินการให้มีผลในทางปฏิบัติ ตลอดจนควบคุมกำกับดูแลโครงการตามที่ได้ตกลงกันภายใต้ ADIC

ในส่วนของกระทรวงกลาโหมประเทศไทย ปลัดกระทรวงกลาโหม(ปล.กห.) ได้มอบหมายให้สำนักส่งเสริมอุตสาหกรรมป้องกันประเทศและพลังงานทหาร ศูนย์การอุตสาหกรรมป้องกันประเทศและพลังงานทหาร (สสอป.ศอพท.) รับผิดชอบในการดำเนินการความร่วมมือด้านอุตสาหกรรมป้องกันประเทศระหว่างกระทรวงกลาโหมอาเซียน ได้พิจารณาจัดทำแนวทางการดำเนินการเพื่อพัฒนาความร่วมมือให้สอดคล้องกับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ซึ่งแบ่งการดำเนินการ ได้เป็น ๔ ชั้น ดังนี้

๑. ชั้นเตรียมการหรือเตรียมข้อมูล

โดยสำรวจความต้องการผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมป้องกันประเทศ เสนอแนะรายการยุทธโศปกรณ์ที่เหล่าทัพต้องการ (สอบถามเหล่าทัพอย่างเป็นทางการ) / วัดความสามารถและความพร้อมที่จะผลิตร่วม/ฝ่ายไทยมีความพร้อมในการเป็นฐานการผลิต

๒. ชั้นเจรจากำหนดรูปแบบความร่วมมือ

โดยจัดประชุมร่วม Consultative Group หรือทวิภาคีกับประเทศที่ต้องการจะร่วมมือ เพื่อพิจารณารายการยุทธโศปกรณ์ รูปแบบความร่วมมือในขั้นต้นซึ่งแต่ละฝ่ายเสนอ (Project Considered) และแนวทางการร่วมมืออื่นๆ ตามขอบเขตความรับผิดชอบ ตลอดจนกำหนดรายการยุทธโศปกรณ์ที่จะสามารถก่อให้เกิดความร่วมมือกัน

๓. ขั้นตอนจัดทำโครงการ ฯ กำหนดหน่วยรับผิดชอบการผลิต

สสอป.สอพท.จะขออนุมัติเดินทางไปต่างประเทศ โดยขอรับการสนับสนุนเงินงบประมาณของสำนักงานปลัดกระทรวงกลาโหม(สปล.) โดยจัดคณะแลกเปลี่ยนการเยี่ยมชมโรงงาน เพื่อประเมินค่าสิ่งอำนวยความสะดวกในการผลิตเทคโนโลยี ฯลฯ (Technical Assessments of Facilities) ที่เกี่ยวข้องกับรายการยุทธโศปกรณ์ที่ตกลงให้ดำเนินการร่วม เพื่อศึกษาความเป็นไปได้ในการดำเนินโครงการ ความคุ้มค่า (Feasibility Study ในด้าน Technic และ Cost Effectiveness) และกำหนดเป็นโครงการร่วมลักษณะใดลักษณะหนึ่ง

๔. ขั้นตอนอนุมัติโครงการ

คณะผู้จัดการโครงการนำเสนอข้อมูลโครงการ พร้อมประมาณการรายจ่ายเงินทุนหมุนเวียนฯ ให้ คณะกรรมการอุตสาหกรรมป้องกันประเทศ (กอป.) พิจารณา และรายงานรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม เพื่อขออนุมัติคณะรัฐมนตรีให้ กระทรวงกลาโหมร่วมมือกับประเทศ ในโครงการฯ

ศูนย์อำนวยการสร้างอาวุธ ศูนย์การอุตสาหกรรมป้องกันประเทศและพลังงานทหาร มีขีดความสามารถในงานด้านการวิจัย พัฒนา ผลิตอาวุธ ยุทธโศปกรณ์ และส่วนประกอบ ยุทธโศปกรณ์ ตลอดจนผลิตกระสุนปืนใหญ่และลูกกระเบิดยิง เพื่อสนับสนุนและจำหน่ายให้แก่เหล่าทัพ จึงมีความพร้อมทั้งด้านกำลังพล, เครื่องมือ, เครื่องจักรกล และโรงงานที่สามารถตอบสนองความร่วมมือในด้านอุตสาหกรรมป้องกันประเทศของอาเซียนได้เป็นอย่างดี และได้มีการจัดทำแผนยุทธศาสตร์ของหน่วยเพื่อเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในปี ๒๕๕๘ แต่อย่างไรก็ตามยังคงมีข้อจำกัดด้านกฎหมายซึ่งเป็นอุปสรรคที่สำคัญในการส่งเสริมการค้าในงานอุตสาหกรรมป้องกันประเทศเพื่อการส่งออกต่างประเทศ

ข้อเสนอแนะ

อุตสาหกรรมป้องกันประเทศถือเป็นงานหลักที่ชาติสมาชิกอาเซียนให้ความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง และต่างก็มีความมุ่งหวังที่จะให้การเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในปี ๒๕๕๘ เป็นบันไดไปสู่การพัฒนาความร่วมมือด้านอุตสาหกรรมประเทศที่ยั่งยืนต่อไป ดังนั้น จึงถือว่าเป็นโอกาสอันดีที่ศูนย์อำนวยการสร้างอาวุธ ศูนย์การอุตสาหกรรมป้องกันประเทศและพลังงานทหาร ที่จะเตรียมความพร้อมในด้านต่างๆ อาทิ เช่น

๑. การจัดทำยุทธศาสตร์และแผนแม่บทในการพัฒนาให้สอดคล้องกับการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

๒. การปรับปรุงกฎหมายและระเบียบข้อบังคับต่างๆที่เป็นอุปสรรคต่อการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ที่ได้จากอุตสาหกรรมป้องกันประเทศ

๓. การพัฒนาและทบทวนองค์ความรู้ด้านการผลิตอาวุธและกระสุน เพื่อให้มีความพร้อมในสายการผลิต และเพื่อรักษาองค์ความรู้ที่ได้รับการถ่ายทอดองค์ความรู้จากต่างประเทศให้คงอยู่ต่อไป

๔. การพัฒนาระบบการควบคุมคุณภาพของสายการผลิตให้เป็นไปตามมาตรฐานสากล

๕. การพัฒนาศักยภาพด้านการวิจัยและพัฒนา ตลอดจนการแลกเปลี่ยนองค์ความรู้กับประเทศสมาชิก

๖. การพัฒนาความรู้ด้านภาษาอังกฤษให้กับกำลังพล ให้มีทักษะในการ ฟัง พูด อ่าน และเขียนได้เป็นอย่างดี

๗. ปรับทัศนคติและสร้างความเข้าใจแก่กำลังพลในการมีส่วนร่วมในประชาคมอาเซียน ซึ่งการพัฒนาด้านอุตสาหกรรมป้องกันประเทศเหล่านี้จะเป็นแรงกระตุ้นให้ศูนย์อำนวยการสร้างอาวุธฯ มีการพัฒนาขีดความสามารถในการผลิตให้ดียิ่งขึ้นและพร้อมต่อการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในอนาคต